ON HAFTA SOHBETLERİ – 6/1 –
Abdullah Murad ŞÜKRÜOĞLU

ISBN : 978 – 605 – 86238 – 5 – 9

YAYIN NO:07
SERTİFİKA NO :27278

BİZBİRİZ DERNEĞİ YAYINLARI
Ferhuniye Mah. Ulaşbaba Cad.
Aras İş Mrk. No:15/1 Selçuklu / KONYA
0 332 353 27 00
www.bizbiriz.org.tr

Baskı
Erman Ofset Matbaacılık San. Tic.Ltd.Şti.
Yeni Matbaacılar Sit. Yayın Cad. 6. Blok No:14
Karatay / KONYA
0 332 342 01 55
Sertifika No: 15409

Basım Tarihi : Ağustos 2014
KONYA

KENDİNDEN
ve
GİTTİĞİ YOLDAN
EMİN OLMAYAN
BU KİTABI OKUMASIN
OKUTMASIN

OKUMA OKUTMA
OKURSAN
BÜYÜLENİRSİN
OKUTURSAN
BÜYÜLERSİN

BİZBİRİZ YAYINLARI
2014

ON HAFTA SOHBETLERİ

6. Kitap 1. Bab

ABDULLAH MURAD ŞÜKRÜOĞLU

Edeple Giren,
Himmetle Çıkar.

TARİKAT-I MUHAMMEDİYENİN ŞEYHİ ABDULLAH MURAD ŞÜKRÜOĞLU (k.s) HOCA EFENDİ'NİN BİYOGRAFİSİ

Sohbetleri ile inanç ve amel dünyamızı aydınlatan, yaşantıları ile hayatımıza örnek olan Hocamız Abdullah Murad Şükrüoğlu, 1966 yılında Konya'da dünyaya gelmişlerdir.

Davud Efendi ile Nazire Hanımın 5 çocuğunun en küçüğüdür.

1983 tarihinde Hanım Annemiz ile evlenmişlerdir. Bu evliliklerinden dört kız ve bir erkek evlatları olmuştur.

Nice susamışlara ab-ı kevser, nice karanlıktakilere kandil olan bir irşad ve sohbet yolculuğunu Abdullah Murad Şükrüoğlu Hocamızdan bizzat öğrenelim istedik…

Ailesini, çocukluğunu, gençliğini, eğitimini sorduk.

Hidayete ermelerini, mana aleminde Rasulullah (s.a.v) Efendimizden sulanmalarını, Muhammedi tarikatını, ilim ve amel seyahatinin menzilini, Muhabbetullah'ı, Aşk-ı Rasul'ü anlattılar.

Ailesi ve Çocukluk Yılları

Babaları Davud Efendi, önceleri kendi dükkanında tüccarlık yapmış. Daha sonra Mevlana Müzesi ile

Selimiye Camii civarında esans satarak ailesinin maişetini temin etmiş.

Hocamızın çocukluk yılları, bu vesile ile Mevlana Müzesi civarında geçmiş. Esans yapımı, şişe ve malzemelerinin taşınması gibi işleri yaparak babalarına yardımcı olurlarmış. Babaları esans satarken kendileri de orada oyun oynar, ağaç altında kitap okurlarmış.

Babaları Hocamız çocuk yaşlarında iken vefat etmiş.

Büyükannemiz Nazire Hanım ise ev hanımıdır.

Almış olduğu terbiye ve hayattaki tecrübeleri ile ailenin temel taşı olmuşlar. Ailesinin üzerinde tesis ettiği kesin otorite ile çocuklarının hayatına yön vermişler.

Çocuk yaşta babalarının vefatı üzerine anneleri ve anneanneleri evde söz sahibi olmuş.

Anneanneleri, 'gündüz saim gece kaim' yaşantıları ile Hocamıza örnek teşkil etmiş, şahsiyet ve karakterleri üzerinde etkili olmuştur. Çocukluk ve gençlik dönemlerinin yanısıra hidayete vasıl olduktan sonra da anneanneleri her daim kendilerine destek olmuştur.

"Bizim doğum olayımız, diğer insanlara göre biraz sıradışıdır.

Rabb-ü zül Celal Hz'leri annemize ağrı sızı hissettirmemiş, karnı fazla büyümemiş, hamileliğinden şüphelendiğinde 'karnında ur var'

denilmiş. Adet hali gördüğü için de hamile olduğu bilinememiş.

"Cuma salaları verilir iken, sokak kapısı ile ev kapısı arasında annemizin şalvarına doğmuşuz.

"Çocukluk yıllarımızda, babam ve anneme baktığımızda, abdest alıp namaz kıldıklarını göremiyoruz. Annem, bizim hidayetimizden sonra namaz kılmaya başladı. Ancak, ailemizin o günkü hayatına baktığımızda, bugünkü ortamda yaygınlaşmış bir çok haram ve başıboşluğu o gün göremiyoruz. Helal-haram çizgisine çok dikkat ederlerdi.

"Bize ve kardeşlerimize, kimsenin malında mahreminde gözün olmayacak düsturunu verdiler.

"Annemiz ve babamız sıradan bir aile idi. Alim değillerdi. Ancak, annem poşusuz sokağa çıkmazdı. Poşusunu üstten kaşlarına, alttan burnuna kadar çekerdi. Fakat, 'haşarı olursun, şirazen bozulur' diye bizi Kur'an kursuna dahi göndermediler.

"Elif' diye bastonu gösterseler inanırdık. Elif, o zaman bizde bir kız ismiydi.

"Yani, aileden dini bir eğitim almadık. Ancak hayata dair bir çok tecrübelerini bize aktardılar."

İlkokulu Konya'da bitirmişler.

İlkokulu bitirince, anneleri tarafından çalışmak için tornacı atölyesine gönderilmişler. Burada bir sene kadar çalıştıktan sonra çantacı atölyesinde işe

başlamışlar. Bu ustasından helal-haram çizgisinde çalışmasını öğrenmişler. Ustalarını muhabbetlerinde her zaman hayır ile yad ederler.

İlkokuldan sonra herhangi bir okula daha gitmemişler. Ama devamlı öğrenir vaziyette olmuşlar. Annelerinden, ustalarından, arkadaşlarından ve tabi ki ata dostlarından her zaman bir şeyler öğrenmişler.

Bu tarz öğrenme gençlik çağlarına ve hatta evlilik hayatlarının ilk yıllarına kadar devam etmiş. Daha sonra öğrenme alanları ve tarzları değişerek 'eğiterek öğrenme' süreci başlamış.

"Cumaya gitmemek için kaçtığım bir zamanda gusül abdesti ile tanıştım. Gusül abdesti nedir nasıl alınır bilmiyorduk. Patrona 'abdestim yok' dediğimde, 'abdestin yok ise dükkanda işin de yok' dedi. Meğer onun bahsettiği abdest, gusül abdesti imiş.

"Bana gusül abdestinin ne olduğunu, ne zaman ve nasıl alınacağını anlattı. Aksi takdirde bastığım yerde ot bitmeyeceğini, meleklerin kaçacağını anlattı. Efendim, gusül abdestiyle böyle tanıştık.

"Ustamdan, sadece mesleği değil, helal kazancın püf noktalarını da öğrenmişim.

'Kara Murat Kara Şövalye' isimli filmde şehadeti tanıdık.

"Filmde, 'müslüman olarak öl bari' denildi. Orada şehadet getirirken kelime-i şehadeti ezberledim.

"Sokaklarda gördüklerimiz, filmlerde duyduklarımız beynimizin bir kenarında ilişmiş. Farkında olmasak da hayatımıza bir şeyler katmışlar.

"Abdestsiz, namazsız, serseri ve berduş bir hayatın içinde alkolü, hovardalığı marifet bilir, İslam'ı bize uzak, müslümanları ise yobaz tanırdık.

"Bunları, gerici, ölmüş, kokuşmuş beyinler olarak bilirdik. O zaman bana göre müslümanlar zavallı insanlardı.

"Müslümanların arasında yaşıyor, lakin İslam'ı bilmiyordum."

Gençlik yıllarından bahsederken; kavganın, kötülüğün, küfrün, alkolün başıboşluğun yoğun olarak yaşandığı bir dönemlerinden bahsederler.

'İnsanlığın dibine vurmuşuz ama farkında değildik.' diye ifade ettikleri o dönemleri; aslında, ilk gençlik yaşlarında bir çok insanın yaşadığı bir dönemdir.

'O gün için hayat standardımız oydu' dedikleri o dönemlerinde dahi doğru ve dürüst olarak onurla ve şerefle yaşamaktan ödün vermemişlerdir.

Ailelerinden öğrendikleri, **'kimsenin malında ve namusunda gözün olmayacak'** düsturundan sapmamışlardır.

Askerlik dönemleri, hayatlarının dönüm noktasının temel taşlarını oluşturan bir dönemdir. Ama hayatlarında değişim esas olarak askerlik sonrası başlamıştır.

Askerlik sonrası, insanların arasında dikkat çekmek için radikal, sivri çıkışlar yapmaları, insanlara istavroz çıkartmaları, onları aforoz etmeleri, insanlara kinaye olsun diye haç aramaları, bu değişimin başlangıcını oluşturmuşlardır.

"Hıristiyanlık; filmlerle, televizyonla damarlarımıza, kanımıza, etimize kadar işlemişti." diyerek, bu davranışlarının kaynağını ifade ederler.

"Artık insanlardan kaçıyor, geceleri kabristana gidiyor, kabirlere sığınıyorduk.

"Hikmet-i hüda ki, çocukluğumuzda kabristanlarda oynadığımızdan mıdır, orda huzur bulduğumuzdan mıdır veyahut çocukken babamızı, abimizi kaybettiğimizden midir bilmem, kabirler çekiyordu bizi. Gecenin belli bir zamanını oralarda geçirip sabah namazına doğru eve dönüyorduk.

"Allah-u Teala'ya hamd-ü senalar olsun ki, çok kısa zamanda bizi bu düşmüşlüğün, bitkinliğin içerisinden hiç ummadığımız bir zamanda ve şekilde çekti çıkardı."

"Cenab-ı Hak, kurtarıcımız, rehberimiz oldu, Rasulullah (s.a.v)'i imdadımıza gönderdi."

Anlatımlarından anlıyoruz ki; o günler ölüm ile doğumun kesiştiği günler imiş. Bir Murad'ın ölüm feryatları ile diğer Murad'ın doğum çığlıkları imiş o günlere anlam katan.

Ölümün arandığı bir dönem…

Bir an geliyor öldürme amacıyla bir insanın peşinde düşülüyor ama Rabbü'l Alemin arkadaşlarını vesile ediyor ve bir çok olay önleniyor.

Bir an geliyor, duyulan bir 'Allah' sesiyle, sabaha kadar sokaklarda 'Beni Allah'a götürün… Beni Allah'ın olduğu yere götürün' diye ağlanıyor.

Bir yanda kendisine ağlayan arkadaşlar, diğer yanda Allah için ağlayan, ölümün eşiğinde doğumunu bekleyen, hidayetin eşiğine gelmiş bir kul…

Çocukluk yıllarındaki şartlar, kendilerinin elif cüzünü öğrenmelerine dahi imkan vermemiş. Namaz kılarken yanındakilere 'yanıldığımda düzelt' derlermiş. Bugün de derler bunu…

Ölüm ile doğumun birleştiği gün, arkadaşları tarafından kendisinde olmadığı bir halde eve bırakılır. O gün kendilerine Cenab-ı Hak tarafından büyük bir hediye verilmiştir. Kendilerine geldiklerinde yatakta 'Ya Rabbi sana ibadet etmek istiyorum lakin bu necis ağızla, bu haram dolu bedenle sana nasıl gelirim?' diyerek, o hediye uğruna göz yaşları dökmektedirler.

Hanım annemizin **'niye ağlıyorsun?'** sorusuna *'Namaz kılamıyorum. Pisim. Bir de rüya gördüm.'* diye mukabelede bulunurlar. Hanım annemizin **'rüyayı anlatıncaya kadar namaz geçmesin, git bir temizlen namazını kıl.'** demesi üzerine kalkar, abdest alıp sabah namazını eda ederler.

"Rüyamda Konya'nın en pis yerinde, tuvalette hayvanlara has abdest bozar bir halde iken deprem oluyordu. Tuvalet yıkılıyor, taşları üzerimize düşüyordu. 1.90 boylarında, iri cüsseli bıyıksız, sakalsız iki insan, birisi sağ birisi sol koltuğumun altından tutup, harabeden beni çıkartıyorlar, polis noktasına doğru götürüyorlar.

"Orada bir tutam sakalı ya var ya yok, siyahında akı ya var ya yok birinin önüne getiriyorlar. Ben korkarak başımı kaldırdığımda o tebessüm ediyor; 'Korkma, sen bizim evladımızsın' diyor ve tekrarlıyor.

"Tekrarı duyduğumda uyanmıştım. Ama bu uyanış batıldan hakka doğru bir uyanıştı. Ben zannediyorum ki uykudan uyanmıştım.

"Rasulullah (s.a.v)'i gören yüz seksen derece dönermiş. Biz bilmeden batıldan Hakka döndük elhamdülillah.

"İlmim yoktu. Bu ne demekti bilmiyordum. Ama gönlümde büyük bir namaz sevgisi, kötülüklerden tiksinmiş, kötü olan her şeyden kaçıp arınma çabası içerisine girmiş birisi vardı artık.

Gönlümüze gelen, dilimizde dönen duamız;

'İlim, irfan ve mağfiret ihsan eyle Ya Rabbi' idi.

"O günden sonra sohbete başladık ve devam ettik. Bilmediğimiz İslam'ı anlatıyorduk.

"Öğrenmek istedikçe milletin 'sen zaten biliyorsun sana ne öğreteceğiz' demesi içten içe

yakıyor, yaralıyordu. Kimse 'daha fazla öğren' demiyor, herkes 'yeter bu kadar bilgi, ne gerek var fazlasına canım' diyordu."

Rasulullah (s.a.v)'e hitap eden Duha diye meşhur surenin Türkçe mealini ilk okuduklarında, surede tamamen kendilerini bulurlar ve sürekli okumaya başlarlar.

"Kur'an okumayı bilmiyordum. Namazımı kılacak kadar sure bilmiyordum. 'Rabbim bana ilmini öğret' diye sabahlara kadar yalvarıyordum."

Bir sabah uyandıklarında, daha önceden bilmedikleri bir şeyler okumaktadırlar. Camidekilere sorarlar ve onların 'alak suresi' olduğunu öğrenirler.

Bu sureyi, rüyalarında görmüşlerdir. Yorumunu sorduklarında "Rabbin sana oku diyor, ilmini arttıracaksın" cevabını alırlar.

"Ben, haydi o zaman Kur'an öğretin, dediğimde, bizimle dalga mı geçiyorsun, sen zaten okuyorsun, diye kızdılar. Bir iki hocanın önüne vardım bana Kur'an öğret diye. Hep aynı cevap; sen zaten biliyorsun. Elhamdülillah hakikaten Kur'an okuyordum. Rab olan Allah-u Teala, katında kelamını öğretmişti."

O sıralarda yakaza halinde üç sefer Eyup Sultan ve Pir Hüsamettin isimlerini duyarlar.

Eyup Sultan hazretlerini sağ zannederek sorarlar: 'İstanbul'da kime sorsan gösterir.' derler. Ta ki

öğrenip kabirlerini ziyaret ettiklerinde ciddi manada bir üzüntü ile yıkılırlar.

Hidayet geldikten sonra yedi sene boyunca Pir Hüsameddin'i sorarlar. Eyüp Sultan hazretlerinin bahçesinde lokma tatlısı dağıtan kişilerle karşılaşırlar. Hepsinin üzerinde haydari ve sarık vardır. Aralarında geçen konuşma sonrasında Pir Hüsameddin diye ismini duyduğu kişinin Pir Hüsamettin Uşşaki olduğunu öğrenirler.

"Kim olduklarını sordum. 'Biz uşşakiyiz' dediler.

'Uşşaki kimdir, şeyhiniz kim?' dedim. 'Pir Hüsamettin' dediler.

'Tamam beni ona götürün ' dedim.

"Bir hoca efendinin yanına götürdüler, sen o değilsin dedim.

'Madem tanımıyorsun nereden biliyorsun?' dedi.

'Senden o muhabbet, o koku gelmiyor, beni Pir Hüsameddin'e götürün!' dedim.

"Dediler ki; 'Götüremeyiz, o Osmanlı döneminde vefat etti.'

"Elime bir kitabını verip 'Oku, Kasımpaşa'da git ziyaret et.' dediler. O gün Kasımpaşa'ya gittim. Kabrini ziyaret ettim. İşte o gün bugün yola devam ediyorum.

"Allah-u Teala'ya hamdü senalar olsun İslam'ı mübini tanıdıktan sonra tasavvuf cemaatleriyle tanıştık. Tarikatteki insanlarla görüştük. Kimisine 'hocamız' dedik, kimisine 'pirimiz'...

"Fakat kimseden bir ders almadık. Umuma söylenilen haricinde dersini okumadık. Sohbetlerine gittik geldik. Cemaatlerinde bulunduk. Muhabbet ettik fakat hiç kimseye bağlı olduğumuzu söylemedik.

"Soranlara hep Muhammediyiz diyorduk. Çünkü biz Rasulullah (s.a.v)'in elinden aldık dersimizi. O'nun imamlığında kıldık namazımızı. Her daim huzurunda iki diz üstü oturduk.

"Yangındayken kimse çıkartmak için ip atmamıştı bize. Biz sokaktayken Allah ve Rasulü'nden başka kimse bizi bulup da çekmemişti ki şimdi tutunacağımız dal olsunlar. O yüzden de kursağımız bu cemaatleri çekmemişti.

"Tasavvufdaki şeytanlaşmaları gördük. Tasavvufta yol kat etme zorluğu çekip, uğraşıp atılan, onları yorup posalarını atan insanlar gördük. Tasavvuf adı altında insanları tarikate sokup, kafalarını bulandırıp İslam'dan soğutanları gördük.

"Aynı tarikatle, tasavvufla ehilleşen efendileşen ibadette orta yolda bendelik yapan saf ve temiz müslümanları da gördük. O saf müslümanlar hürmetine o tarikatler ayakta duruyor.

"İslam anlatılan yerlere gidiyor, sabahlara kadar zikir yapılan meclisleri arıyor, katılmaya çalışıyorduk.

'Allah'ın zikir meclislerini arayan melekler vardır.' Hadisi şerifini öğrendiğimizde;

"Sanki bir melekleri mi arıyor? Kulları da arıyor bu meclisleri" diyordum.

Bir sabah uyku ile uyanıklık arası bir halde, Konya'mızın büyük camilerinden Sultan Selim camiinde namaz kılmaktadırlar.

Görevli ile beraber büyük bir zatın geleceğini öğrenirler. Birisi sağ tarafa diğeri sol tarafa geçerek mihraptan caminin ortasına doğru yeşil bir cibinlik gererler.

Görevli kişi Hocamıza; **'Gel caminin sağ kanadına gidelim, oradaki dolaptan sana istediğini vereyim'** der. Giderler. İçerden çıkmalı bir dolabı çekerek, içinde beyaz mermer ve alçıdan yapılmış, sakallı ve sakalsız bir çok heykel çıkarır ve Hocamıza **'Doldur torbana, istediğini al,'** der.

"Heykellerden elime aldığımı yine çekmeceye bıraktım. Rabbü'l-alemin önce bir remiz veriyor, sonra anlaşılır hale getirecek olayı veriyordu. O gelecek olan zat Mehdiy-i muhtar, evladı-ı Rasul. Avuçlayıp bıraktığım ise ona gelinceye kadarki aldatıcı, mürşid, önder kılığında, sağ cenahtan yaklaşacak binlerce saptırıcı insandı. Sakallı, sakalsız olmaları bugünü ve bugünden sonraki hayatı anlatıyordu. Kimisi sakallı olacaktı, kimisi sakalsız olacaktı. İslam adına İslam'dan uzaklaştıracaktı.

"Rabbime hamd-ü senalar olsun, her eğriyi göstere göstere, düzelte düzelte 'Rab' ismi sıfatının tecellisiyle öğretti, himmet-i Rasul (s.a.v) ile bugünlere getirdi."

Hizmetleri

Abdullah Murad Şükrüoğlu Hocamız hidayete vasıl oldukları günden bugüne sohbet etmektedirler. Hidayete vasıl oldukları gün sohbete gitmişler, sohbette müzakerede bulunmuşlar, evlerine gelenlere, yolda karşılaştıklarına, ulaşabildikleri herkese sohbet etmişlerdir.

Hem yaşantılarındaki değişim ile hem de sözlerindeki manevi tesir ile İslam'ı anlatmaya başlamışlardır.

Cenab-ı Hakk'ın izniyle kendiliğinden oluşan cumartesi sohbetleri ile hizmetlerine devam etmektedirler. 1991 yılından devam eden bu sohbetleri Konya'da bulundukları mecliste hazır bulunan talebeleri tarafından dinlenildiği gibi internet aracılığı ile İstanbul, Ankara, İzmir, Samsun ve Tekirdağ başta olmak üzere ülkemizin çeşitli şehirlerinde ve yurt dışında talebelerinden oluşan meclislerde canlı olarak takip edilmektedir.

Sohbetler ile devam ettirdikleri hizmetlerine kitap basım ve dağıtımını da ilave etmişlerdir.

Rasulullah (s.a.v)'in hadis-i şeriflerinden oluşan Ramuz-El Ehadis ve Riyazüs Salihin isimli değerli

iki kitabı bastırıp ücretsiz dağıtmışlar ve halen de dağıtmaktadırlar.

1991 yılından bu yana bizzat kendileri tarafından derlenen 'Hizb-i Dua-i Muhammed (s.a.v) isimli dua kitapları değişik boyutlarda basılarak ücretsiz olarak dünyanın dört bir yanına dağıtılmış ve dağıtılmaktadır.

Sohbetlerinden derlenen ve kendileri tarafından 'etsiz kemiksiz evlatlarımız' diye nitelendirilen on hafta sohbetleri 1-2-3 kitaplarının basımına ve ücretsiz olarak dağıtımına müsaade etmişlerdir.

Maddi sıkıntıdan dolayı kitap alamadıkları dönemlerde, kitabevlerine giderek, kitaplardan birkaç sayfa da olsa okuyarak öğrenmeye ve hayatlarına aktararak öğrenmeye gayret ederler.

Bir kitabevinde İmam-ı Nevevi'nin Riyazüs Salihin isimli kitabını görürler. Almak isterler ama o günlerde maddi durumları müsait değildir. Açıp birkaç sayfa okurlar. Bu birkaç gün böyle devam edince kitabevinin sahibi bunu fark eder. 'Senin okuma isteğin çok, bu kitabı sana hediye ediyorum.' diyerek kitabı hediye etmek ister.

Hocamız bu kitabı ancak borçlanarak kabul ederler. Kısa bir süre sonra da Cenab-ı Hakk o kitabın parasını ödeme gücünü ihsan eder. O gün Cenab-ı Hakk'tan o kitabı basıp meccanen dağıtabilecek maddi güç ve kuvvet isterler.

Cenab-ı Hakk kısa bir süre sonra Ahmed Ziyaüddin Gümüşhanevi hazretlerinin Ramuz-El Ehadis isimli hadis kitabının canlı dağıtımcılığını üstlenirler. Sırtlarında taşıyarak bu kitabı satmaya başlarlar.

Kazandıklarının yarısını hayra, kalan yarısını ise ihtiyaçlarına ayırırlar. Ancak yayınevinden kitap temininde sıkıntı çekmeye başlayınca bu kitabı kendileri bastırıp Allah rızası için dağıtmaya karar verirler.

Kapı kapı gezip "Muahmmed (s.a.v)'den size bir hediye getirdik" diyerek hadisi şeriflerden armağan ederler.

Habibi Kibriya Muhammed Mustafa (s.a.v) 'in "İlim çarşı pazarda satılacak. Ama dönüp yüzüne bakılmayacak." hadisi şerifini bizzat yaşarlar.

2011 yılında Cenab-ı Hakk İmam-ı Nevevi hazretlerinin Riyazüs Salihin isimli hadis kitabını bastırıp ücretsiz dağıtmayı nasip eder.

Kitabı dağıtan talebelerinden bir tanesi hocamızın bu kitabı alışı ile ilgili yaşadığı olayı benzer şekilde yaşar.

Hocamızın talebesi Kadir Gecesi arefesinde kitabı 12-13 yaşlarında bir çocuğa hediye edeceğinde 'Amca ben kaç haftadır bu kitabı almak için para biriktiriyordum. Ama artık yarın borç para bulup alacaktım. Allah sizden razı olsun.' der.

Bir çok talebesi bu kitapların dağıtımı esnasında insanların kitap ihtiyacını ve satın alma karşısındaki sıkıntılarını bizzat yaşayarak ne kadar isabetli bir hizmete vesile olunduğunu bizzat yaşamışlardır.

"Bugün evladımız dediğimiz kitaplarımızı sırf Allah rızası için, ümmet-i Muhammed'in hayrı için meccanen dağıtıyoruz.

"El-veledü sırrı ebih."

"Çocuk babanın sırıdır," buyurdu Rasulullah (s.a.v). Kitap da müellifinin sırrıdır. Kitaplarımız da bizim etsiz, kemiksiz çocuklarımız, bizim sırrımız. Bizi tanımak isteyen kitaplarımızı okusun.

"Biz beşik meşayihi değiliz. Bu ilmi babamızdan veya hocamızdan almadık, bizden sonrasına da miras bırakmayacağız. Biz Allah ve Rasulünden gelen menbaın başında olanız. Maddi ve manevi varlığımız hayatta iken bize emanet vefatımızdan sonra ise vakıf olduğu vasiyetimizdir. Bir cemaat olma çabası içine girmedik.

"21 senedir tek derdimiz var; Kur'an ve sünnet yolunda giden, 'La ilahe illallah Muhammed'ür-Rasulullah' diyen her mümini, ayırmadan, horlamadan, tardetmeden, rezil rüsva etmeden, hakir görmeden, küçümsemeden kardeşim diyerek kucaklamak. Tüm cemaatler bir odanın içine toplanmış ayrı deliklerden dışarıya bakmaktayız. Metotlar farklı olabilir, hakikat bir.

"Bizim sözümüz şudur:

"Kötü insanlar yoktur kötü fikirler vardır. Mahşer günü hepimiz bir yerde bir safta hesap vereceğiz. O zaman birbirimizden şikayetçi değil birbirimize şefaatçi olalım, diye dua etmekteyiz."

Tarikat-ı Muhammediye'nin piri Abdullah Murat Şükrüoğlu varisün nebi sıfatları ile insanlığı tebliğ ve Müslümanları irşad çalışmalarını devam ettirmektedirler.

Rabbimiz ali olan dercelerini aliyyul ala eylesin, kendilerinden, ailesinden ve talebelerinden razı olsun.

Tüm İslam alemine menba-ı Rasulullah (s.a.v) olan Murad Sultanımızın Hak suyundan Kur'an ve sünnet çizgisindeki mesajından faydalanmayı nasip eylesin. Amin.

Ey gönül uyan!

Bırakıp gideceğini gömüp durma!

Durağın belli bir zamana kadar,

Dedi Allah; İla ecelin müsemma.

A.M.Ş

اَعُوذُ بِالله مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِين
اَلصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِينَ
صَلُّوا عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
صَلُّوا عَلَى بَدْرِ الدُّجَى مُحَمَّدٍ
صَلُّوا عَلَى شَمْسِ الضُّحَى مُحَمَّدٍ
صَلُّوا عَلَى مُرْشِدِنَا مُحَمَّدٍ
صَلُّوا عَلَى طَبِيبِ قُلُوبِنَا مُحَمَّدٍ
صَلُّوا عَلَى شَفِيعِ ذُنُوبِنَا مُحَمَّدٍ
صَلُّوا عَلَى نُورِ الْهُدَى مُحَمَّدٍ
اَلْأَوَّلُ اَلله اَلْأٰخِرُ اَلله اَلظَّاهِرُ اَلله اَلْبَاطِنُ اَلله
خَيْرِهِ وَ شَرِّهِ مِنَ اللهِ
مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ اَلله
فَمُعِينُهُ وَنَصِيرُهُ فِي دَارَينِ اللَه
رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِى وَ يَسِّرْلِي اَمْرِى
وَحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي يَفْقَهُ قَوْلِي
اُفَوِّضُ اَمْرِى اِلَى لله وَ اَلله بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ
سُبْحَانَكَ لَا عِلْم لَنَا اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ
سَبْحَانَكَ لَا فَهْمَ لَنَا اِلَّا مَا فَهَّمْتَنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْجَوَّادُ الْكَرِيمُ

اَللَّهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ بِاَنَّ لَكَ الْحَمْدُ لَا اِلَهَ اِلاَّ اَنْتَ الْمَنَّانُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَام.

يَا حَىُّ يَا قَيُّومُ لَا اِلَهَ اِلاَّ اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّى كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ.

اَللَّهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ بِاَنِّى اَشْهَدُ اَنَّكَ اَنْتَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلاَّ اَنْتَ الْاَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِى لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ.

الم اللهُ لاَ اِلَهَ اِلاَّ هُوَ الْحَىُّ الْقَيُّومُ.

وَاِلَهُكُمْ اِلَهٌ وَاحِدٌ لَا اِلَهَ اِلاَّ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ يَا ذَا الْجَلاَلِ وَالْاِكْرَام يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

اَللَّهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلاَّ اَنْتَ الْاَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِى لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ.

لَا اِلَهَ اِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْئٍ قَدِيرٌ لَا اِلَهَ اِلاَ اللهُ وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ اِلاَّ بِاللهِ الْعَلِىِّ الْعَظِيم. اَسْئَلُكَ بِاِسْمِكَ الْاَعَزُّ الْاَجَلُّ الْاَكْرَمُ رَبِّ رَبِّ رَبِّ يَا رَبِّ رَبِّ رَبِّ.

لَا اِلَهَ اِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْئٍ قَدِيرٌ

اَلْحَمْدُ لِلَّهِ ا وسُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلاَ اِلَهَ اِلاَّ اللهُ وَاللهُ
اَكْبَرُ وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ اِلاَّ بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
اَللَّهُمَّ اجْعَلْ دَرَجَاتِ وَمَقَامَاتِ طُلاَّبِ عَلِيًّا.
اَللَّهُمَّ اجْعَلْ تَسْبِيحَاتَهُمْ اَلَّذِى اُخِذَتْ مِنْ رَسُولِ اللهِ اَمَانَةً
شَرَفًا لَهمْ.
اَللَّهُمَّ انْصُرْ اَنْ تُؤَدِّىَ تَسْبِيحَتَهُمْ بِحَقٍّ.
اَللَّهُمَّ اجْعَلْ صُدُورَهُمْ مِرْأَةَ بِسِرِّ تَسْبِيحِهِمْ.
اَللَّهُمَّ اجْعَلْ حَاضِرِينَ فِى صُحْبَةِ حَبِيبِ كِبْرِيَاءِ مُحَمَّدٍ
مُصْطَفَى (ص) وَنَاظِرِينَ اِلَىَ جَمَالِهِ.
اَللَّهُمَّ اجْعَلْ مُشْتَاقِينَ اِلَىَ جَمَالِهِ فِى فِرْدَوْسِ الْاَعْلَى.
اَللَّهُمَّ اجْعَلْ نَسْلَ مُرِيدَانِنَا وَصُلْبِهِمْ وِمِنُ الَّذِى يَاْكُلُ طَعَامَهُ
اَمِينًا مِنْ شَرِّ شَيْطَانِ الرَّجِيمِ اِلَى يِوْمِ الْقِيَامَةِ.
اَللَّهُمَّ اجْعَلْ بَيْنَ اَزْوَاجِهِمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً وَاجْعَلْ اَرْزَاقَهُمْ بَرَكَةً.
اَللَّهُمَّ اَدْخِلْهُمْ زُمْرَةَ اَلَّذِى لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ.
اَللَّهُمَّ اجْعَلْ اَوْلاَدَنَا شَافِعِينَ لِاَهْلِ الْاِيمَانِ
اَللَّهُمَّ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ اَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ اَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا
لِلْمُتَّقِينَ اِمَاماً
اَللَّهُمَّ زِدْنَا عِلْمًا وَ فَهْمًا
اَللَّهُمَّ اَرِنِى حَقَائِقَ اَشْيَاءِ

Eūʿ ẕü billāhi mineşşeydānirracīmi.
Bismillāhirraḥmānirraḥīm.
Elhāmdülillāhi rabbilāʿ lemīne.
Esselātü vesselāmü aʿ lā ālihi ve sahbihī ecmeıʿ ne.
Sallü aʿ lā seyyidinā muḥammed in.
Sallü aʿ lā bedriddücā muḥammedin.
Sallü aʿ lā şemsiḍḍuḥā muḥammedin.
Sallü aʿ lā mürşidinā muḥammedin.
Sallü aʿ lā ṭabībil ḳulūbinā muḥammedin.
Sallü aʿ lā şefīıʿ ẕünūbinā muḥammedin.
Sallü aʿ lā nūril hüdā muḥammedin.
El-Evvelü Allāhu
El-Āḫiru allāhu
Eẓ-Ẓāhiru Allāhu
El- Baṭınu Allāhu
Ḥayrihī ve şerrihī minallāhi
Men kāne fī ḳalbihī allāhu.
Rabbişraḥlī sadrī ve yessirlī emrī
Vaḥlül uḳdetem' min lisanī yefḳahū ḳavlī..
Üfevviẓü emrī ilallāhī
Vallāhü basīrum' bil ıʿ bādi.
Sübḥāneke lā ilmi lenā illā mā aʿ llemtenā
İnneke entel aʿ līmülḥakīmü.
Sübḥāneke lā ilmi lenā illā mā fehhemtenā
İnneke entel cevvādül kerīmü.

Allahümme innī es'elüke bienne lekelḥamdü lāilāhe ille entel
mennānüyāḥannānüyāmennānüyābedīa'ssemāvātive lerḍayāzelcelālivelikrāmi.
yāḥayyü yāḳayyūmu lāillāente sübḥāneke innī küntü mineẓẓālimīne.
Allahümme innī es'elüke biennī eşhedü enneke entallāhülāilāheillā enteleḥadüs samedüllezī lem yelid ve lemyūled ve lem yekün lehü küfüven eḥadün.
Elīf - lām- mīm.
Allāhülā ilāhe illāhü velḥayyül ḳayyūmu.
Ve ilāhüküm ilāhün vāḥıdün lāilāhe illā hüverraḥmānürraḥīmü yā zelcelāli velikrāmi yāerḥamerrāḥımīne.
Allahümme innī es'elüke bienneke entallāhü lāilāhe illā enteleḥadüs samedüllezī lem yelid ve lem yūled ve lem yekün lehū küfüven eḥadün.
Lā ilāhe illāllāhū vaḥdehū lā şerīke lehülmülkü ve lehülḥamdü ve hüve a'lā külli şeyi'n ḳadīrun
lā ilāhe illallāhü ve lā ḥavle ve lā ḳuvvete illā billāhila'liyyila'ẓīmi.
Eselüke bi ismike lea'zzülecellülekramü rabbi rabbi rabbi yā rabbi rabbi rabbi.
Lā ilāhe illāllāhū vaḥdehū lā şerīke lehülmülkü ve lehülḥamdü ve hüve a'lā külli şeyi'n ḳadīrun
Elḥamdülillāhi ve sübḥānallāhi velḥamdülillāhi ve

lā ilāhe illallāhü vallāhu ekberu ve lā ḥavle ve lā
ḳuvvete illā billāhilaʿliyyilaʿẓīmi.
Allāhümmecaʿl deracāti ve meḳāmāti ṭullābi
aʿliyyen.
Allāhümmecaʿl tesbīḥātehümellezī uḫızet min
rasūlillāhi emāneten şerafen lehüm.
Allāhümmensur en tüeddī tesbīḥatehüm bi ḥaḳḳın.
Allāhümmecaʿl sudūrahüm mireʾte bisırrı
tesbīḥıhim.
Allāhümmecaʿl ḥāḍırīne fī suhbeti ḥabībi kibriyāi
Muḥammedin Musṭafā (sav) ve nāẓırīne ilā cemālihī.
Allāhümmecaʿl müştāḳīne ilā cemālihī fī firdevsil
aʿlā.
Allāhümmecaʿl nesli mürīdāninā ve sulbihim
ve menillezī yeʾkülü ṭaāʿmehū emīnen min şerri
şeyṭānirracīmi ilā yevmilḳıyāmeti.
Allāhümmecaʿl beyne ezvācihim meveddeten ve
raḥmeten vecaʿl erzāḳahüm beraketen.
Allāhümmedḫılhüm zümraten ellezī lā ḫavfün
aʿleyhim ve lāhüm yaḥzenūne.
Allāhümmecaʿl evlādenā şāfiīʿne li ehlil īmāni.
Allāmeme rabbenā heblenā min ezvācinā ve
zürriyyātinā ḳurrate aʿyünin vecaʿlnā lilmütteḳīne
imāmen.
Allāhümme zidnā ıʿlmen ve fehmen.
Allāhümme erini ḥaḳāiḳa eşyāi'n.

Kovulmuş şeytanın şerrinden Allah (c.c)'a sığınırım.
Rahman ve Rahim olan Allah (c.c)'ın adıyla.
Salat ve selam Muhammed (s.a.v)'e
ve ailesine ve tüm ashabına olsun.
Efendimiz Muhammed (s.a.v)'e salat edin.
Karanlıkları aydınlatan,
Aydınlığın güneşi,
Mürşidimiz,
Kalplerimizin tabibi,
Günahlarımızın şefaatkanı,
Hüda'nın nuru,
Evvel olan Allah (c.c),
Ahir olan Allah (c.c),
Zahir olan Allah (c.c),
Batın olan Allah (c.c),
Hayrın ve şerrin sahibi olan Allah (c.c),
Kişinin kalbinde olan Allah (c.c),
İşlerimi sana havale ettim.
Şüphesiz Allah (c.c), kullarını görür.
Rabbim, gönlümü genişlet.,
İşimi, kolaylaştır,
Dilimin bağını çöz ki,
Sözüm anlaşılsın.
Allah'ım! Sen, her şeyden münezzehsin.
Bizim senin öğrettiğinden başka ilmimiz yok.
Sen ilim ve hikmet sahibisin.
Allah'ım! Sen, bütün noksanlıklardan münezzehsin.
Senin verdiğinden başka anlayışımız yok.
Sen çok cömert ve kerem sahibisin.

Kovulmuş şeytanın şerrinden Allah'a sığınırım
Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla
Allah'ım senden hamd ile istiyorum. Mennan ve Hannan olan Senden başka ilah yoktur. Ey Mennan, göklerin ve yerin ilk yaratıcısı, ey Celal ve Kerem sahibi!
Ey Hay ve Kayyum, Sen'den başka ilah yok. Sen her şeyden münezzehsin. Muhakkak ki ben zalimlerden oldum.
Allah'ım Sen'den başka ilah olmadığına Ehad, Samed, doğmamış ve doğrulmamış, kimsenin sana denk olmadığına şehadet ederek istiyorum.
Elif, Lam, Mim. Hay ve Kayyum olan Allah'tan başka ilah yoktur.
Sizin ilahınız, Bir ve kendinden başka ilah olamayan ilahtır. O, Rahman ve Rahimdir, ey Celal ve Kerem sahibi, merhamet edenlerin en merhametlisi.
Allah'ım Sen'den başka ilah olmadığına Ehad, Samed, doğmamış ve doğrulmamış, kimsenin sana denk olmadığına şehadet ederek istiyorum.
Allah'tan başka ilah yoktur. Birdir. Mülkünde ortağı yoktur. Hamd O'nadır. O her şeye Kadirdir.
Allah'tan başka ilah yoktur. Ali ve Azim Allah'tan başka güç ve kuvvet yoktur.
Senin en izzetli, şerefli ve keremli isminle sen'den istiyorum. Ya Rabbi, Rabbi, Rabbi, Ya Rabbi, Rabbi, Rabbi.
Allah'tan başka ilah yoktur. Birdir. Mülkünde ortağı yoktur. Hamd O'nadır. O her şeye Kadirdir.

Hamd Allah'adır. Allah her şeyden münezzehtir.
Hamd Allah'adır. Allah'tan başka ilah yok. Allah en büyüktür.
Ali ve Azim Allah'tan başka güç ve kuvvet yoktur.
Allah'ım! Talebelerimizin derecelerini ve makamlarını ali eyle.
Allah'ım! Rasulullah (sav)'den emanet aldıkları tesbihatı şerefli eyle.
Allah'ım! Tesbihatı hakkıyla eda etmeleri hususunda yardım eyle.
Allah'ım! Tesbihatın sırrıyla gönül aynalarını sırla.
Allah'ım! Habib-i Kibriya Mustafa (sav)'in sohbetinde hazır, cemaline nazır eyle.
Allah'ım! Firdevs-i Ala'da Cemaline müştak eyle.
Allah'ım! Müridlerimizin sulblerinden gelen neslini, yemeklerinden yiyeni kıyamete kadar kovulmuş şeytanın şerrinden emin eylesin.
Allah'ım! Eşleriyle aralarına meveddet, rahmet, rızıklarına bereket ihsan eyle.
Allah'ım! Korku ve hüzün duymayan zümreye dahil eyle.
Allah'ım! Evladımızı ehl-i imana şefaatçi eyle.
Allah'ım! Eşlerimizi ve çocuklarımızı bize göz aydınlığı kıl ve bizi muttakilere imam eyle.
Allah'ım! İlmimizi fehmimizi aç.
Allah'ım! Eşyanın hakikatini göster.

Müezzinimiz riyada,
İmamımız parada,
Çıra yak mescitte iman ara.

Müezzin eder riya,
İmamın gönlünde para
Çıra yak mescitte kul ara.

Müezzin eder riya,
İmamın derdi para,
Cemaat işte böyle düşer nara.
A.M.Ş.

اَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَأَلْقَى فِي الأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا
وَسُبُلاً لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

وَعَلامَاتٍ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لاَ يَخْلُقُ أَفَلاَ تَذَكَّرُونَ

E ū z ü b i l l ā h i m i n e ş ş e y ṭ a n i r r a c ī m. Bismillāhirraḥmānirraḥīm.

Veelḳā fīlarḍı ravāsiye en temīde biküm ve enhāran ve sübülen leaʿ llekümtehtedūne ve aʿ lāmātin ve binnecmi hüm yehtedūne Efemen yaḫlüḳu kemen lā yaḫlüḳu efelā tezekkerūne.

“Sizi sarsmaması için yeryüzünde sağlam dağlar; yolunuzu bulmanız için de nehirler, yollar ve nice işaretler meydana getirdi. İnsanlar yıldızlarla da yollarını bulurlar.Şu hâlde yaratan, yaratamayan gibi olur mu? Artık siz düşünmez

misiniz?” [1]

Bizim halkımızın başına zaten ne gelmişse düşünemediğinden geldi. Kimi zaman bir hocaya bir ustaya kimi zaman da paraya kiraladık aklımızı. Sevdiğimize ya da sevmediğimize aklımızı hep kiraya verdik, onlara bizi düşünmeleri içinde yalvardık, yakardık hep güç verdik. Fakat kendimizi hiç düşünmedik, düşünmeye zaten vaktimizde yoktu ki. Biz aklımızı internette dinamit koyup patlatmak suretiyle sabote ediyoruz, etkisiz hale getiriyoruz. Aklımızı ya bir medyaya esir ediyoruz ya bir makama. Ama Allah-u Teala artık düşünmez misiniz’ diyor. Düşünmemizi emrediyor, Allah-u Teala ama neyi düşünmeye çağırıyor?

Yani kısacası bizler ibret almıyoruz.

Allah-u Teala diyor ki;

“Sizi sarsmaması için yeryüzünde sağlam dağlar; yolunuzu bulmanız için de nehirler, yollar ve nice işaretler meydana getirdi. İnsanlar yıldızlarla da yollarını bulurlar.”

Allah-u Teala’nın yarattığı bu dağ ne dağıdır acaba? Yeryüzü sarsılır mıydı dağlar olmasaydı? Şöyle bakacak olursak Allah-u Teala yeryüzü sarsılıp çalkalandığında ağırlık olsun diye dağları, suyun üzerine bir döşek gibi yaydı. Yaydı ama siz su

1 Nahl/15

yatağı gördünüz mü? Veyahut bir sandala bineniniz var mı? Muhakkak vardır. Her tarafı oynar. Allah da dağları ağır bassın diye yarattığına göre demek ki bu yeryüzü oynama halinde. Bizler ne yapıyoruz peki?

-Her tarafımız bir oynuyor zaten hocam, mı diyeceksiniz?

Kimi zaman çiftetelli, kimi zaman harmandalı? Erkek mi dansöz mü belli değil adam. Kimi bedeni ile kimisi diliyle oynayıp duruyor zaten. Fitneyi karıştırmaktan bir türlü bıkmıyoruz. Günah işlemekmi? O bizim şiarımız, o bizim artık sanatımız haline gelmiş.

Yeryüzüne o baskıları koydu Allah-u Teala dağları yerleştirdi. Hareket halindeler hepsi fakat biz onları sabit zannediyoruz. Peki niçin? Melekler diyorki;

Yeryüzünde toprak yaratıldığında sabit değildi. Yani bir bu yana bir o yana bir öne bir arkaya bir sağa bir sola yaylanıp duruyordu. Bir baktılar ki Allah-u Tealayeryüzüne dağları yerleştirerek, denge unsuru sağladı.

Bizler ne yapıyoruz o dengeyi bozmak için o dağları patlatıp yollar yapıyoruz. O dağları delip tüneller açıyoruz. Allah-u Teala'nın yaptığı yolları bıraktık kendimize yollar yaptık. Biz tam tersine o ırmakları kurutup kendimize barajlar yaptık sonra da dedik ki;

- Mevsimleri değiştiren bomba atmışlar da o yüzden yağmur yağmıyormuş.

Böyle bir anormal düşünce, diyorum ki;

Yahu memleketimizde zengin havuzları dediğimiz barajlar oluşturdular. Irmakların yatakları kurutuldu yerine kanallar yapıldı. Şimdi havaya giderken buharlaşarak gitmiyor, tarlaları bağları, bahçeleri sulayarak gitmiyor. Fakirin fukaranın tarlasından bahçesinden geçmiyor.

İnsan öyle bir hale geldi ki bozmadan durmuyor. Sonra da 'yahu bu nasıl olur?' diyor. Bakın Hz ali (kv) diyor ki;

'Sizin bir bildiğiniz dağları bir de bilmediğiniz dağlar vardır.'

Şimdi bir dağın içine baktığınız zaman dağı bomboş görmeyeceksiniz, bir su deposu göreceksiniz. Orada bir çağlayan, bir nebatat fabrikası göreceksiniz. Halbuki yeryüzünün dağlarla sabitlenip hareket etmediğini görünce melekler diyor;

'Biz o halde kimseyi bunun üzerinde duramaz zannetmiştik.›

Ama görüyoruz ki şimdi bir seyran yeri haline geldi cennet gibi bir bahçe haline geldi. Öyleki vadiler, dağlar oluştu, çöller meydana geldi ama biz kullanamıyoruz. Çölleri değerlendiremiyoruz. Peki

suyu? Allah-u Teala batı denizine soruyor;

“Benim kullarım senin üzerine çıktığı zaman ne yaparsın?”

‘Bunu Allah bile batıramaz’ denilen Titanic’in bir buz dağı karşısında yok olması gibi batı denizi cevaplıyor;

- Onlar filikalı da olsa kullarını boğarım.

“Bende senden hazine ve define gibi faydalı işleri alırım” diyor Allah ve alıyor. Doğu denizine soruyor;

“Sen ne yaparsın?” Doğu denizi der ki;

- Vallahi bir annenin çocuğa gösterdiği merhameti gösteririm.

Bunun üzerine bütün nimetleri doğu denizine verir Mevla. Bakın inciler oradan çıkar, balıklar oradan çıkar, çok güzel, çok faydalıdır doğu denizi değil mi?

Rivayet zayıf olsa ne olur, garip olsa ne olur? Denizcilere duyurulur;

Arayacaksanız rızkınızı doğu tarafında arayın, ölmek istiyorsanız batı tarafına gidin.

Dağlara gelince, dağlar bir hazinedir. Bitmez tükenmez zahir ve batın hazineleridir. Eteğinden şöyle baktığında şırıl şırıl üç yerinden ırmak akıyor.

İlerden çileğin, kirazın kokusu alınıyor. Görünen kısmında böyle bir nebatat fabrikası var. Bir de bu dağın görünmeyen kısmı, altında demiri, çinkosu, cıvası, altını mevcut.

Ya Rabbi bu dağdan kudretli bir şey yarattın mı?

"Demiri yarattım".

Ya Rabbi demirden kuvvetli bir şey yarattın mı?

"Ateşi yarattım"

Ateşten kuvvetli?

"Rüzgarı yarattım".

"Rüzgardan daha kuvvetli?"

"İnsanı yarattım."

Bundan sonrası devam eder de biz devam etmeyelim diyoruz, bizim aklımız buraya kadar yeter.

Dağın zahiri boyutuna baktığımızda yeryüzünün dengeleridir. Peki, her nebinin bir dağı varsa, her nebi bir dağa benziyorsa, her veli bir dağsa, batıni olarak insanlar iman dengesini bunlardan alıyorlarsa incitmemek gerekir. Üzmemek lazım gelir. Dengeyi bozmamak için birisini ordan oraya Allah isterse alıverir. Muhammed Mustafa (sav);

"Allah'ın veli kulu da dağa benzer." Diyor.

Allah'ın öyle kulları gelecek, sıra dağlar gibi,

üçler kırklar yediler üçyüzler, beş yüzler, binler var. Siz dağları ne zan ettiniz? Bir görünen tarafı var; söz ve yaşam boyutu. Bir de onların görünmeyen mağaralarında bulundurduğu ki bu mağaraların onların ağızları ve gözleri olarak nitelendirin. O ırmağı da onların sözü, sohbeti anlayıverin olmaz mı?

Aşkı hemen lâf sezdiler,

Adabı pirden bezdiler.

Türlü hilâfet yazdılar,

Ta celp ola sade dilân, diyor.

Laf ağızlı insanlar, sevsin bizi diye türlü türlü fetvalar yazdılar. Kur'an ahlakından uzaklaşıp kendi nefsine, şanına, şöhretine uydular. Dengeyi sarsmak için olmadık fitne, olmadık fetva yaptılar. Ve islamı bozmak için,-bu sıradağlara zarar verebilir mi insanlar- sandılar ki zarar verebilirler. Bir kere dokundular bin ah işittiler. Sen ona değersen, Allah sana vurur. İnsanlar diyor ya;

Muhakkak ki Allah-u Teala o dengeyi koydu, koyduğu gibi de korur.

O dengeyi koyan Allah-u Teala, alameti sana sayan, gösteren Allah-u Teala kitabında saydı, döktü geri kalan birşey yok vesselam. Ama bizler öylemi anlıyoruz ki? Allah-u Teala ne buyuruyor:

وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ آذَانَ الأَنْعَامِ وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا

Veleuʾḍıllennehüm ve leuʾmenniyennehüm veleāmürannehüm feleyübettikünne āzānele‘nāmi ve leāmürannehüm feleyüġayyirunne ḫalḳallāhi vemen yetteḫızişşeyṭāne veliyyen min dūnillāhi feḳad ḫasira ḫusrānen mübīnen.

“Onları mutlaka saptıracağım, mutlaka onları kuruntulara sokacağım ve onlara emredeceğim de (putlara adak için) hayvanların kulaklarını yaracaklar. Yine onlara emredeceğim de Allah’ın yarattığını değiştirecekler. Kim Allah’ı bırakıp da şeytanı dost edinirse, şüphesiz o apaçık bir hüsrana düşmüştür.” [2]

“Ve emredeceğim onlara ki Allah-u Teala’nın yarattığını değiştirecekler.” Neyi? Bugün Allah dağı yaratmış mıydı, yaratmıştı. Peki, biz onu değiştiriyor muyuz? Değiştiriyoruz. Sonrada

2 Nisa/119

depremler çoğalacak diye korkuyoruz. Zaten hadis var. Depremler çoğalacak sebebine gelince, sen dağları delersin, sen dağları bozarsın. Sen Allah-u Teala'nın kullarının söylediği lafları kötü anlar azarlama sanırsın ama bir doktorun önüne gider, neşterine boyun eğer yatarsın. Birisi canına kıyarken birisi imanınla ölsün diye dua ediyor. Birisi seni kurtarmak için çabalarken birisi seni öldürmeye çalışıyor. Birisi;'sana imanlı git kardeşim, bak hazırladığınla bekliyorlar seni ahrette' diyor ama sen buradan göndermediğinle, orayı harap etmeye, gitmemeye çalışıyorsun. Dengeyi bozuyorsun çünkü emri aldın, emri alınca beraber ne yaptın? Ona uymaya başladın.

Emrini aldık, açıldık, saçıldık.

Zinayı kendimize moda, faizi sanat yaptık.

Allah-u Teala'nın kovmuş olduğu şeytandan emir alıyorsunuz. Emir alıyoruz yani. Niçin? Kur'an ve sünnet yaşam biçimimize uymadığı için. Biz her yolu mübah göremeyiz! Kur'an ve sünnet ahlakını veya ehli sünnetin icmasını kendimize düstur edinmeden yol gidemeyiz.

'Her şey mübah, daru'lharb'tır' denildiğinde hep Medine'ye bakacağız. Habib-i Kibriya Muhammed Mustafa (sav) ne yapmış? Kafir olmayana kafir dememiş. Kafirse bile olsa hakkını yememiş. Bir

kafire yalan söylememiş. Allah-u Teala imandan soracak, önce şirkten soracak. Sonra;

"Ben bunları haram ettiydim sen niye tabi oldun?" dediğinde;

- Ya Rabbi ben fıtratı değiştirdim ben onun emrini aldım mı? diyecektin.

Orada dağları değiştirdiniz, iman alametlerini de değiştiriyorsunuz. Baş örtmeyeceksin, namahrem demeyeceksin, haram-helal demeyeceksin, hani her seferinde söylüyorum;

'Kulun Umer›e ver Allah'ım,

Haram- helal demez yer Allah›ım!'

Bundan senin farkın ne kardaş ya? Ben hiç anlamadım. Hani bizim Ömer (ra)'a bazı insanlar işine gelmediği zaman hasım oluveriyorlar ya ben çok seviyorum. Celalinden ötürü seviyorum, asaletinden ötürü seviyorum, geri adım atmadığı için seviyorum, eli kılıcın kabzasından gitmediği için seviyorum, Hak ile batılın ayırıcısı olduğu için seviyorum. Siz sevmeseniz de ben Ömer (ra) için canımı vermeye razıyım, diyorum. Binlerce kez hem de, binlerce kez. Hani şöyle bir kıssa anlatılır;

Dağdır Hz. Ömer, hem de en yücelerinden, en büyüklerinden güzel bir dağdır. Celalle gelmiştir. Ve celalde bulmuştur celal olan Allah'ın medetini,

istimdadını. Sen ne anlarsan anla, Hz.Ömer'de vardır. Orada cereyan eder, hak ve batıl ayırıcısıdır Ömer (ra). Ömerü'l Faruk'tur o. Şöyle bir bakın; hangisi hangisinden ayrılabilirdi ki? Dört ashabın dördünde ve daha bütün müminlerin alametinde Hz. Rasulullah (sav)'ın mührü vardı.Sanki hepsi birer numuneydi. Hepsi bir parçası, hepsi O (sav)'in toplamı ediyordu sanki. Ahlakı üzere hepsini birleştirdiğinizde, nübüvveti Rasulullah çıkacaktı. Hangisini hangisinden ayırabilirdiniz? Ayıramazsınız değil mi?

Bir gün bir mecusi Allah-u Teala'nın salih kullarından biri olan komşusunu üzmek için iki tane merkep getiriyor. Birisinin adını'Ebu Bekir'; birisinin adını 'Ömer'koyuyor. Tabi ehli sünnet alimin zoruna gidiyor ama diyor ki;

'Ey Allah'ım bunun bize imtihanı var. Ben buna kalksam bir laf etsem bu söylediğim laftan dolayı dine küsüverir diye korkarım, ne yapacağım?

Çocukları, torunları da; 'aman baba müsaade et' diye izin isterler ama bizim alim;

'Aman evladım durun, durun görelim. Mevla sonunu hayır eyler inşallah. Hele bir durun, görelim. Mevla müntekımdir- intikamını alır. Bizim söylememize gerek yok. Biz dua edelim hidayeti için'der.

O Mecusi de yüksek sesle;

‘Gel Ömer, yapma Ebu Bekir’ dermiş.

Artık belli bir zaman geçmiştir. Çocuklar da eşeklerin hangi isimle hitap edildiğini bilmektedir. Bir gün sabah namazından sonra mübarek, Allah’ın salih kulunun canı biraz geçiyor çocuklar bağırarak geliyor;

‘Baba, baba! Hele bir kalk. Bizim mecusi komşuyu eşekler tepmiş ölmüş’ diyor.

‘Gidin bakın, tepen eşek kesin Ömer diye hitap ettiğidir!’ diyor.

Ben sizi buradan müjdeliyorum;

Ömer’i sevmeyenler birgün başınıza muhakkak bu tepme gelecek, inşallah. Ben seviyorum, Allah da seviyor. O eşeğe oradan öyle bir tekme vurdurtuyor ki onun ruhunu öyle cehenneme gönderiyor.

Ömer (ra) veyahut dağlar, siz dağları zannetmeyin boşa çıkar, onların herbirisinin bir zahiri bir de batını var. Bizler böyle anlayacağız, dengeyi bozmayacağız. Zengin havuzları kurup da sonra kuraklık geliyor diye korkmayacağız. Yolları bozup yol yaptık sananlar Allah-u Teala’dan iyi, yaptığına yol mu çizen var? ‘Kur’an ve sünneti ben iyi anlarım ben iyi yaşarım sananlar’, Allah’ın nebisinden, iyi

anlayıp daha iyi yaşayamazlar ya. Peki, sen kendine bütün senaryoyu yazdın, uydurdun. Uydurdun da Allah-u Teala'ya emrini nasıl duyurdun? Hiç yaradan yarattığına benzer mi? Sen kendine velev ki vacib'ül vucut dedin, ilah edindin. Sana yakın olanlar bildi de, altındakilere demedin. Yarın bunun hesabını nasıl vereceksin? Hele Allah-u Teala bakidir, Ente›l Hadi, ente›l Hak; leyse›l Hadi illa Hu. Peki, sen nasıl öleceksin? Sonra şöylemi diyeceksin;

'Bir bedenden çıktım diğer bedene gittim.'

Hülul mu yapacaksın? Hepsinin sorgusunu, sualini alimsen değil abdulalimsen dünyada cevabını verip öyle gidecek, daru'l kabre yatacaksın. Aksi takdirde zor olur senin hesabın verilmez. Hiçbir nebiye ilahlık vermemiş olan Allah niye nebiden sonra gelenlere ilahlık versin ki? Senin anladığın Allah-u Teala'nın kovmuş olduğu şeytanın emirleri. Bütün dini kendine uydurdun, kendine bir yol çizdin hükümranlık buldun fakat gel gör ki kullarına bile söz geçiremedin. Allah'a da asi olan var sana da değil mi? Sen böyle anlıyorsun şimdi. Allah-u Teala'nın kovmuş olduğu şeytanın fısıltısı anlamıyorsun değil mi? Halen anlamıyorsun! İki ayağın değil, boynuna kadar çöktün. Boynunda seyriyip durmaktasın, halen kendini -haşa- tanrı sanmaktasın! Allah akıl fikir versin sana.

Dağlar vardır, dağların dediğine kulak vereceksin. Dengedir bunlar dengedir, denge oldukları için Mevla onlara doğru söyletir. Dengedir, yeryüzünün sarsılmaması için dengedir. Yeryüzü onların hükmünde değil, yeryüzündeki dengenin alameti kendileridir. Sadece Allah-u Teala'nın inayetiyle hareket ettiklerinden o yüzden veli denmiştir. 'Abdulvelidir' veli olan, Allah'ın kullarıdır onlar, o yüzden dengedirler. Asla dengesizlik etmemektedirler. Kişilerin nefsine uymasa da onlar Allah-u Teala'nın dağdan düşürdüğü gibi kulları, yüksekten başı dönenler gibi elbette azarlanıp velilerden veyahut öfkesinden zarar gördük zannedip gidecekler. Demek ki dengelerin sözüne kulak vermek gerekiyor. Kendinizi iman dengesi içerisinde Kur'an ve ehl-i sünnetin kıyasına bakacaksınız. Kur'an ve sünneti iyi tanıyacaksınız. Sonra tasavvuf yolu deyip seçtiğiniz yoldan ilerleyip, yol kat edip gideceksiniz. Ne yolu kat edeceksiniz? Hüsn-ü hateme ile ölebilmek, bu bedeni toprakta yem etmemek için, ruha azap çektirtmemek için amel edeceksiniz. Haşa ve neuzubillah makam için, mansıp için, şan- şöhret için değil. Bakın dengeler size söyler dengeyi de, siz kendi dengesizliğinizden onları dengesiz zannedersiniz.

Allah'ın nebilerinin 124 bin olduğu zannedilir.

Bir gün Allah-u Teala nebisine diyor ki;

"Ey kulum! Kırk güne kadar bir yağmur yağacak, evin içerisine bir kuyu kaz. Onun içini suyla doldur. O yağmur yağdıktan sonra kırk güne kadar da dışarıya çıkmayın.

Kırk gün suyu dolduruyor, yağmurlar başlıyor, dışarıya çıkmıyor. Yağmurlar bitiyor, kapıyı açınca beraber delireceklerdi ya su içenler. Nebiyyi muhterem çıkıyor dışarıya, millet eliyle gösteriyor;

- Deli var! Deli var! Deli var!-

Çoğunluğun dediği deli ise karşınızda öyle bir deli var. Anlamadığınız deli ise işte görülen delidir, deli var. Bilmediğiniz delilikse işte böyle bir deli var. Allah-u Teala'nın o delisinde ayetlerle hadislerle bir denge var. Öyle bir denge ki kesinlikle ne bir milim içinde, ne bir milim dışında değil. Tam orta yerinde.

Dağları görürsünüz, görmezden gelir geçersiniz 'a ne kadar güzelmiş' diye çıkmaya çalışırsınız. Velileri de görür, güler geçersiniz, eteklerine düşmüş, piknik edersiniz. Piknik yapıyorsunuz başka bir şeye yaramaz zannediyorsunuz. Dinledik geçtik, söyledik, bitti diyorsunuz. Öyle değil bu din! Öyle değil, hayata tatbik etmeden ölürsen cahime düşersin.

Allah-u Teala ayetlerinde dağları anlatıyor:

وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ

Ve iz neteḳnalcebelefevḳahümkeeʾnnehüẓulletün ve ẓannūennehüvāḳıuʿnbihimḫuzümāāteynākümbiḳuvvetinvezkürūmāfīhileaʿllekümtetteḳūne.

Ve iz eḫazerabbükemin beni ādeme minẓu-

hurihim zürriyyetehüm ve eşhedehümaʿlā enfüsihim elestü birabbiküm ḳālū belā şehidnā en teḳūlū yevmelḳıyāmeti innā künnā aʿnhazā ġāfilīne.

Ev teḳūlūinnemāeşrekeābāuʾnāminḳablü ve künnāzürriyyetenmibbaʿdihimefetühlikünābimāfeaʿlelmübṭılüne.

“Bir zamanlar dağı, sanki bir gölgelikmiş gibi üstlerine geçirmiştik. Onlar ise neredeyse tepelerine düşecek sanmışlardı. (Onlara demiştik ki:) “Size verdiklerimize sımsıkı sarılın ve onda olanı düşünün ki sakınasınız.

Hani Rabbin, Ademoğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahidler kılmıştı: “Ben sizin Rabbiniz değil miyim?” (demişti de) Onlar: “Evet (Rabbimiz’sin), şahid olduk” demişlerdi. (Bu,) Kıyamet günü: “Biz bundan habersizdik” dememeniz içindir.

Ya da: “Bizden önce ancak atalarımız şirk koşmuştu, biz ise onlardan sonra gelme bir kuşağız; işleri batıl olanların yaptıklarından dolayı bizi helak mı edeceksin?” dememeniz için.” [3]

Allah dağı insanların üstüne bir gölgelik gibi nasıl

3 A'raf / 171-172-173

çeker, diye düşünebilirsiniz. Nasıl bir dağ insanların tepelerine zulletun yani gölgelik olur. Allah-u Teala bunu niçin yapmıştır? Bu sorulara cevap bulabilmemiz için ayetlerin sibakına yani önceki ayetlere bakmamız gerekir. Allah anlayışımızı arttırsın.

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ
يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا
وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ
مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لاَ يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلاَّ الْحَقَّ
وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ
أَفَلاَ تَعْقِلُونَ

وَالَّذِينَ يُمَسَّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلاَةَ إِنَّا لاَ
نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ

Feḫalefeminbaʿ dihimḫalfünverisülkitābe-

ye ʾḫuzuneaʿ raḍahazelednāveyeḳūlūneseyüġfe-

rulenāvei ʾnye ʾtihimaʿ raḍammislühüye ʾḫuzūhü

elem yü'ḫazaʿ leyhimmiṣāḳulkitābi. En lāyeḳūlūaʿ lallāhiillelḥaḳḳa ve derasūmāfīhiddārulaḫıratüḫayrunlilezīneyetteḳūneefelātaʿ ḳılūne.

Vellezīneyümessikūnelkitābi ve eḳāmüssalāteinnalānuḍīuʿ ecralmüsliḥīne.

"Onların ardından yerlerine kitaba mirasçı olan birtakım 'kötü kimseler' geçti. (Bunlar) Şu değersiz olan (dünya)ın geçici-yararını alıyor ve: "Yakında bağışlanacağız" diyorlar. Bunun benzeri bir yarar gelince onu da alıyorlar. Kendilerinden Allah'a karşı hakkı söylemekten başka bir şeyi söylemeyeceklerine ilişkin kitap sözü alınmamış mıydı? Oysa içinde olanı okudular. (Allah'tan) Korkanlar için ahiret yurdu daha hayırlıdır. Hala akıl erdirmeyecek misiniz?

Kitaba sımsıkı sarılanlar ve namazı dosdoğru kılanlar, şüphesiz Biz salih olanların ecrini kaybetmeyiz." [4]

Demek Allah-u Teala Musa (as)'ın kavminden bize örnek veriyor. Musa kavmi ne yapıyor? Yalanlıyor. Niçin? Az bir paha veyahut makam için yalanlamaya başlıyor. Onlar yalanladıkları bir sırada biz dağı üzerlerine kaldırdık. Onlar bunu gölgelik zannetmişlerdi. Allah-u Teala böyle gazap edecekti.

4 A'raf / 169

Ve arkasından da ben diyor şahit tutmamış mıydım? Elest bezminde siz bana söz vermemiş miydiniz, diye devam ediyor.

Musa (as) kitaba dönmeleri için dua ediyor. Bu içimizdeki hayırsız insanlar yüzünden bizi helak mi edeceksin, diye af istiyor.

Kafirler dünyaya gözlerini açmışlar ahrete karşı ise tamamen kör hareket etmekteler. Güçleri kuvvetleri yerinde birşeye de ihtiyaçları yoksa Allah-u Tealanın Nebisinden acele yüz çevirmekteler. O gün de böyleydi bugün de böyle. Bugün Allah'ın nebisi mi var diyenler! Muhakkak nebisi yok ama birbirine hakkı ve sabrı tavsiye edici uyarıcıları var. Habib-i Kibriya Muhammed Mustafa (sav)'in yolunu izini takip eden uyarıcılar bir dağ olmuyorlar mı? Siz dağları gördüğünüz gibi mi sanırsınız?

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ

Ve teralcibāletaḥsebühācāmideten ve hiyetemürrımerrasseḥābisunaʿ llāhillezīetḳane külle şe-

yi ʾninnehüḫabīrunbimātefaʿ lūn.

“Dağları görürsün, onları hareketsiz sanırsın. Hâlbuki onlar bulutların geçişi gibi hareket ederler. Bunu, her şeyi sağlam ve yerli yerince yapan Allah yapmıştır. Şüphesiz O, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.” [5]

Bu ayette ki yürüyen dağları jeolojik açıdan ele alıp on senede şu kadar milim yer değiştiriyorlar diye mi anlayacağız?

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا

Elem necaʿ lilarḍamihādenvelcibāleevtāden.

“Biz, yeryüzünü bir döşek, dağları da birer kazık yapmadık mı? ” [6]

Bu ayette dağların bir kazık olduğunu nasıl anlamamız gerekir? Bizim halkımız tur yani dağ deyince Alpler›i anlar Ağrı›yı anlar Cudi›yi anlar hirayı anlar da bir türlü anlatılmak isteneni anlamaz. Muhakkak Allah-u Teala misallerle anlatır. Sembollerle anlatır. Düşünen insanlar için O’nun yarattıklarında ayetler vardır. Dağlar yeryüzünün görünen alemin denge unsurlarıdır. Nebiler, rasuller onlardan sonra gelen uyarıcılar, hatırlatıcılar kitabın

5 Neml / 88
6 Nebe/ 7-6

şuurundan çıktığınız zaman sizi hakka çağıracak olanlar gönül aleminizin denge unsurlarıdır.

Musa (as)'ın kavminin dağı havada görüverince korkularını düşünebiliyorum. Korkudan titrediler adeta sallanıp bayılacaklardı. Yahudilerin ibadetlerini anlayabiliyor musunuz? Sallana sallana titreye titreye niçin ibadet ettiklerini biliyor musunuz? Dağda yüceler yücesi Allah-u Teala'nın cemalinin tecellisini gördüklerinden, yüreklerini kaldıracak o korkuyu anımsamalarından Musa (a.s.)'ın öfkesinden emin olmadan korktuklarından mı titriyorlardı acaba? Habib-i Kibriya Muhammed Mustafa (sav)'den şöyle bir rivayet geliyor; "yahudiler secdeye kapanıyorlar sağ gözleriyle secde yaparlarken sol gözleriyle tepeye bakarak korkudan zangır zangır titriyorlar." O gün bu gün namazlarını böyle kılmaya çalışıyorlar. Tepelerinde bir dağ başlarına düşecekmişçesine korkuyla namaz kılıyorlar. Fırsat bulduklarında nebilerini bırakıp atalarından gördüklerine geri dönüveriyorlardı. Hemen kavimlerinde gördüklerine dönüveriyorlardı. Her seferinde söylüyorum samirinin yaptığı buzağı böğürüyordu. Bizim inekler gibi ses çıkartıyordu. Bizim buzağıların onlardan tek farkı iki ayaküstünde yürümeleri, altından değil etten kemikten salyadan sümükten olmaları. Ne farkları var ki? Buzağı da onları hidayete davet etmiyor Allah-u Teala'nın

dinini hatırlatmıyordu, bugünküler de.

Ne fark ediyor ki? O günküler de dünyalıklarına bir şey geldiği zaman kıyametleri koparıyorlardı. Bugünküler de. O günküler de namazı sadece başları dara geldiğinde korktuklarında sıkıştıklarında kılıyorlardı. Bugünküler de. O günküler de Allah-u Teala'yı çağırdıkları zaman emrine icabet edecek bir ilah sanıyorlardı. Bugünküler de. Farkları ne ki acaba?

Dağı şöyle de anlayabilir miyiz? Musa (as) onlara, Ey Kavmim bugüne kadar siz şunları istediniz vermedim mi? Bunları istediniz vermedim mi? Şunları söylediniz bunları demedim mi? Sonra deniz ikiye yarılıp firavun helak olmadı mı? Şimdi kitabın içindekilere sahip olun deyince bu emir size dağ gibi geldi. Gönlünüzde, gözünüzde büyüdü. Böyle de anlaşılamaz mı? Niçin bunları anlamazsınız. Kitaba uyun denilince yüreklerine ağır geldi, gözlerinde dağ gibi büyüdü de kitabı kendi nefislerince anlayıp yaşamaya kalkıştılar. Asıl olan batın deyip hayal dünyasında hülya peşinde koşanlar, bilen demez diyen bilmez anlayışının arkasına sığınıp da istedikleri gibi koşturanlar! Bunlarda batın yalancıları sahtekarları değil mi?

Batın deyip insanların yollarını şaşırtmak, haktan ayırmak, kovulmuş olan şeytanın yoluna iletmek

için fenalıkları insanların gözlerinin önüne seren şeytanın evliyası değil de ya nedir? Şeytanın dostu. Bunlar haktan ve hakikatten ayırıcı Allah-u Teala'nın kitabıyla Allah-u Teala'nın kitabından alıkoyucular. Allah'ın Rasulünün ismini söyleye söyleye salat-u selam getire getire Allah'ın Rasulünün sünnetinden uzaklaştıranlar bunlar. Sorduğun zaman biz sadece ıslah edicileriz diyecekler, deniyor ayet-i kerimede. Yaşadıkları gibi anlayanlar, din-i İslam'ı sadece ibadet abdest namaz oruç zekat sananlar, din-i İslam sadece bu mu?

Din-i İslam sınıflara ayırmadan saf tuttururken Allah-u Teala bezmi vahdette "elestü birabbukum" yani "ben sizin rabbiniz değil miyim" diyerek safları kurmuşken niye ayırıyorlar ki acaba? Rasulullah (sav) cemaatin ön safına Hz.Ebu bekir'i alıp diğerlerine geriye gidin mi diyordu yoksa? Bunlar sınıflandırıyorlar. Bunlar kendi anladıkları gibi yaşamaya çalışıyorlar. Kendi dağlarının peşindeler. Nefis dağlarını öfke dağlarını aşamamış haset dağından inememiş zavallılar bunlar. Bunların peşinden koşanlar da var. Öyle ki bire bin gidiyorlar.

Hani her zaman diyorum ya yalanı şiar edinmiş dilleri haram dolu mideleri varken doğruya koşacak değiller ya. Elbette firavuna doğru gideceklerdi. Elbette samiri altından put yapınca bu da bizim putumuz, Musa Rabbini aramaya gitti diyeceklerdi.

Elbette Sina›yı dağ bildikleri gibi Musa (as)'ın firavunu yendiğini düşünüp Allah-u Teala'nın helak ettiğini bilemeyeceklerdi.

Allah-u Teala insanları yarattı. Bezm-i vahdette saf etti ve misak aldı; **"Ben sizin Rabbiniz değilmiyim?" Muhakkak ki "evet Sen bizim Rabbimizsin biz buna şahidiz"** dediler. Allah (cc) bizi kendimize şahit kıldı. Size bir hayat vereceğim ve size sizi şahit edeceğim. Size sizin ağzınızdan, size sizin dilinizden, size sizin gözünüzden şahitler getireceğim. O yüzden Habib-i Kibriya Muhammed Mustafa (sav) konuşmadan önce düşünmüş, sukut etmiş. Bizimkilerin tahammülü bile yok.

Hani acele bir yere mi gideceksiniz, diyesi geliyor insanın. Teenni ile davransak, biraz düşünsek. Bunlar işin seromonisindeler, mizahındalar. İşin dünyalık kısmındalar. Kendilerini tanımadan ulaşılmaz dağ olduklarını düşünenler. Zirve adam, kainat efendisi sanan cahil adamlar! Oturdukları yerde ruhlarıyla iş götürenler, biz Allah-u Teala'nın kulu olarak birbirimize duacıyız diyeceklerine, Allah-u Teala'nın kullarının üstünde zalimlik ederler.

Dinleyin bakın! Bu dilleriniz bu kalpleriniz bu uzuvlarınız etleriniz derileriniz muhakkak size şahitlik edecek. Sizler birbirinize şahitlik edeceksiniz. Onun gözkamerasından sen, senin gözkamerandan o kayıt ediliyor. Bakın tıp bile çözdü. Genetik hafıza diyor.

Genetik hafızan ile sen babana şahitlik edeceksen, annene şahitlik edeceksen evrende olana bitene nasıl şahitlik etmezsin?

Saf deyince inci boncuk gibi dizilmek anlıyorlar. Saf olmak doğru olmak, düz durmak, gönülleri bir olmak demektir. Gönülleri ayrı, birbirine hasım, adavet husumet duymak saflık değildir. Birbirine husumet duymadan muhabbet edenler bir sırada inci boncuk gibi dizilir. Fakat kurşun atsalar hepsi aman kardeşime kurşun değmesin deyip birbirinin önüne geçerler. Allah-u Teala bizden bu kardeşliği istiyor. Biz ise insanlığa hasım insanlığa düşman merhamet adı altında zalimler topluluğu haline geldik.

Habib-i Kibriya Muhammed Mustafa (sav) şöyle buyuruyor; Allah-u Teala Adem (as)'ı yarattı. Adem (as)'ın sırtından sbir rivayette de belinden zürriyetini çıkarttı.

Milyarlarca insanı belinden nasıl çıkarttı derseniz, bugünkü adıyla sperm olarak yarattı. Bir damla menide milyarlarca sperm hücresi vardır. İnci boncuk gibi dizseniz hepsi bembeyaz birer inci tanesi gibi parlamaz mı?

Allah-u Teala kudretiyle Adem (as)'ın sırtından tarağın saçlardaki kiri aldığı gibi sizi yarattı. Ve misak aldı. Habib-i Kibriya Muhammed Mustafa (sav) bir rivayetinde de diyor ki:

Allah-u Teala Adem (as)'ın sağını sıvazladı ve bunlar cennetliktir dedi. Bembeyaz bir zümre halk oldu.

Şimdi teni beyaz olanlar ne kadar sevinecekler değil mi? Bunlardan kasıt hali hoş olanlar. Şehvetten, tamahtan, benlikten, gururdan, kibirden, ucubdan uzak olanlar bembeyaz tertemiz olur. Şehvet hastalığına bulaşmamışlar. Tamahları hiç olmamış. Obur buzağıya tapmıyorlar. O doymak bilmeyen nefislerini arzularını ilah edinmemişler. Allah-u Teala'nın kullarında şu üç şey olmaz. Bir kibir, iki ucub üç gurur. Bunlar olmaz. Haset bile edebilir, kıskanabilir, imrenebilir lakin bu üçünü yapmaz.

Adem (as)'ın sol tarafını sıvazladı bu seferde simsiyah bir zümre halk oldu. Allah-u Teala buyurdu; bunlar da cehennemliklerdir.

Sahabe efendilerimiz Allah'ın Rasulü (sas)'e sordu:

- Ya Rasulallah cehennemliklere adaletsizlik olmuyor mu? Cennetlikler yaratıldı cehennemlikler yaratıldı. Dünyaya gelişimiz biraz garip olmuyor mu?

Hepiniz bir ağızdan diyeceksiniz doğru el-Hakk doğru bir soru. Lakin biz de diyeceğiz ki bu yanlıştır. Böyle bir anlayış muhakkak ki adil olan Allah'ın

adaletine sığmaz. Ama hadis doğrudur el-Hakk doğrudur. Hadis doğru ama sizin anladığınız gibi değil. Devam ettiğinde anlayacaksınız. Gece kötü de gündüz iyi mi? İkisi birbirinin tamamı değil mi? İki yarım bir tam eder. Cehennemlikler olmasaydı cennetlikler nasıl olacaktı? İkisi de Adem (as)'ın sırtından yaratılmadı mı?

Allah-u Teala buyuruyor: bu benim ilmim gereği ki ben allemel ğuyubum yani ben gaybı bilen Allah'ım. Gayb size gayb, Allah'a gayb yoktur. Yani ben bunların cehennemlik olduklarını bilerek yaratıyorum. Bunlar benim cehennemlik kullarım ama ben onlara bir zaman tanıyacağım ki kıyamet günü biz habersizdik demesinler. Bu zamanı, bu dünya hayatını, bu fizik bedeninizi size armağan ettim. Cebriyeciler Allah-u Teala bizi cehennemlik yarattı artık yapacak bir şeyimiz yok diyerek Allah'ı zalimlikle suçladı. Allah imkan verdi. Herkese eşit akıl verdi. Körler var, sağırlar var, eli ayağı eksikler var. Doğuştan spastikler, beyin felci olanlar var. Allah bu kullarını sorumlu tutmuyor. Verdiği akıl ile kendisini bilmekten sorumlu tutar. Vücudunu eksik yarattıklarına farklı yerden lutfeder.

"Gözün kör olması günahlara mağfirettir. Kulağın sağır olması da günahlara mağfirettir. İnsanın vücudundan kaybettiği her şey günahına mağfirettir"

Eğer kişi bunlara isyan etmez ise Allah vaat ettiği ecri verir. Ayrıca Allah-u Teala kulunun bir uzvuna eksiklik verince diğerini kuvvetlendirir. Kör olan birinin işitme hassası kuvvetlenir. Hissi artar. Allah-u Teala; bakın ey gözü olanlar gözü olmayan kullarımdan ibret alın buyuruyor. Ayağı olmayandan, eli-kolu olmayandan ibret alın! Hiçkimse diyemez ki yarın benim ayaklarım olacak. Bilemezsiniz ki. Bunu böyle düşünmeyen kimseler elbette isyan edecekler. Allah-u Teala'nın verdiğine elbette inat edecekler. İnadı sevecekler. Habib-i Kibriya Muhammed (sav) şöyle buyuruyor:

"Cennet ehli olanlara cennet ehlinin ameli kolaylaştırılır, cehennem ehli olanlara da cehennem ehlinin amelleri kolaylaştırılır."

Cennetliklere cennetlik amel kolay gelir. Öyle ki onlara namaz hoş gelir. Kılar bir daha kılar, zikreder bir daha zikir eder, iyilik yapar bir daha yapar. Kötülük yapana iyilik yapar. O onun fıtratı, bu da bunun fıtratı. Zalime merhamet yakışmaz ki. Zalime yakışan zulümdür. Çünkü ona zulüm yapmak hoş gelir. Ceza evinde yatanlara ceza evinde yatmak hoş gelir. Size beş milyar aylık karşılığında zindanda gardiyanlık yapın deseler yapar mısınız? Yüzde altmış mahkumsunuz. Paralı mahkum. Ama Allah sevdirtti mi o iş güzel gelir.

Cehennemliklere ise kötülük yapmak sevdirildi. Hani Allah-u Teala'nın bizden söylettiği bir söz var;

Pislik böceğine pislik cennet görünür.

Aşk bilmez nadana kırk iblis mürşit görünür. [7]

Bu sözü boşuna söyletmiyor Allah-u Teala. Bu kullara ne güzel yakışıyor. O pislik böceğine bugün Müslümanlar tespih böceği diyorlar. Müslüman uyanık ol. Kişinin yaptığı amele, düşünceye bak.

Rasulullah (sav) bir gün sabah namazında ashabına:

- Az sonra mescide birisi girecek o cennetliktir.

Üç gün üst üste aynı kişi haberi olmadığı halde mescide geliyor. Allah'ın Rasulü'nün sözü biter bitmez o giriyor. Hz. Ömer'in oğlu Abdullah (ra) bunun sebebini merak ediyor. O kişinin yanına varıp:

- Ya kardeş babamla biraz münakaşa ettik. Eve gidemiyorum beni misafir eder misin?

Bildiğiniz gibi dinimizde misafirlik üç gün. Hepimiz bu dünyada misafiriz zaten değil mi? önce Sahib-i zü'l Celal'in misafiriyiz. Bu misafirlik bilinci içerisinde yaşarsak elbette Rabbimize hoşlukla göçüp gideceğiz.

Abdullah b. Ömer (ra) üç gün misafirliği bitince

7 Sadırdan Satıra Damlalar, Abdullah Murad Şükrüoğlu

diyor ki:

- Üç gün misafir oldum. Sende cennetlik bir amel göremedim. Fazla bir amelin yok. Yatsı namazını kıldın yattın. Sabah namazına kalktın. Beş vakit namazı kılmaktan gayrı yaptığın birşey yok. Rasulullah (sav) sana cennetlik, dedi. Bilemedim nedir bunun hikmeti? Tam ayrılacakken sahabe diyor ki:

- Ya Abdullah, dur. Ben kimseye kibir etmem, kimseye haset etmem, kimseden şüphe etmem. Bende gurur, kibir, ucup yok.

Abdullah İbn Ömer: -İşte senin cennetlik amelin budur, diyor.

Kişiyi ibadetler cennete götürmez kardeşler. Dikkat edin ameliyle cennete giren yok. Kendi nefsiniz için çalıştığınız kadar Allah rızası için din-i İslam için de çalışmanız gerekir. O da ancak safi bir gönülle olur.

Cehennemliklere cehennem sevdirildi. Adam ben gideceğim yeri biliyorum zaten diyor. Cehennemde görüşürüz diyorlar birbirlerine. Tır şoförüne tır sürmek, tornacıya torna, memura memurluk nasıl sevdirildiyse cennetlik ameller Allah'ın has kullarına sevdirildi. İyilik yapmak hoş bakmak kendi için değil alem-i İslam için yaşamak, bir davası bir ideali olmak, Müslümanın ayağına batan dikenden,

Suriye'de ki canı yanandan kendisini sorumlu tutmak Müslümana sevdirildi. Müslümanın alameti farikası budur. Davası din-i İslam, inancı Allah-u Teala'nın kullarına zarar gelmesin olacaktır. Oturduğumuz yerde gözyaşı dökmek kolay, onlara bir hayır ulaştırmak zor. Halbuki Müslümana ameli sevdirildi kolay geldi. Kafire ameli sevdirildi, kolay geldi. Cennet cennetliklere, cehennem cehennemliklere sevdirildi. İnternetin başından kalk iki rekat namaz kıl dediğinde husumet ile kalkarlar. Bugün kazandığını bir Müslümana ver deseler kızarlar.

Yarım dil yarım gönül insan.

Korkarım ölmeden uyanmayacan,[8]

diye boşuna söylemiyoruz. Nefsini tanımadan Allah-u Teala'yı tanıyacak değilsin. Nefsin hilelerinin desiselerinin seni Kur'an ve sünnetten yine Kur'an ve sünnetle uzaklaştırdığını göreceksin. Zannedeceksin ki en iyiyi sen yapıyorsun. Kimi zaman internetin başında, kimi zaman televizyon karşısında hacı olmak ne kadar da güzel diyeceksin. Mekke'yi özledim deyip gözyaşı dökeceksin. Medine'ye varamadım deyip sızlanacaksın. Medeni olamadım desen daha doğru olmayacak mı? Kendine medeniyeti yakıştıramadın öz verili bir insan haline gelemedin. Yumuşak bir adam olamadın. Müslümanlar kan ağlarken internetin karşısından

8 Abdullah Murad Şükrüoğlu, Ag.e

kalkamadın. Bu haldeyken sonra da Kabe'den dinden diyanetten bahsedeceksin. Diyorum ki sohbetlerimize gelmeyin hacca gidersiniz, Hakka vasıl olmaz ama dünyaya düşersiniz. Elbette size cehennem cennetliklere de cennetlikler sevdirildi. Şöyle bir bakın hak etmeden hacca gidenlere; cimrilik, gıybet, iftira onlarda. Allah-u Teala'nın ayeti celilesinde buyurduğu gibi:

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الأَرْضِ
وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ
يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

Velev şiʾnālerafaʿnāhübihāvelākinnehüaḫledeilelarḍıvettebeaʿhevāhüfemeṣelühükemeṣelilkelbiintaḥmilaʿleyhiyelheṣ ev tetrukhüyelheṣzālikemeṣelülḳavmillezīnekezzebūbiāyātināfaḳsusilḳasaseleaʿllehümyetefekkerūne.

"Dileseydik o âyetlerle onu elbette yüceltirdik. Fakat o, dünyaya saplanıp kaldı da kendi heva ve hevesine uydu. Onun durumu köpeğin durumu gibidir: Üzerine varsan da dilini sarkıtıp solur; kendi hâline bıraksan da dilini sarkıtıp solur.

İşte bu, âyetlerimizi yalanlayan toplumun durumudur. Şimdi onlara bu olayları anlat ki düşünsünler." [9]

Köpeğin psikolojisini bilenler şunu iyi bilir. Köpek üstünüze gelmeye kalktığı zaman hoşt dediğinizde onun dili boğazına gitmez dışarıda durur. Ne havlayabilir ne de dilini ağzına katabilir. Bu cehennemliklere de dili boğazına gitmemek sevdirildi. Cehennemlikler salyasını sümüğünü akıtır dururlar. Bugünlerde Müslümanların birbirine yaptıklarını inanın Allah-u Teala'nın kovmuş olduğu şeytanın avanesinden başkası yapmaz. Bakın soluyup durmaktalar. Taş atsan da soluyorlar, atmasan da soluyorlar. Dinden imandan haz duymayanlar hacca umreye gidip kilometreyi sıfırlıyorlar. Geldiklerinde dillerinde yalan karınları dolu haram cimrilik bunlarda galebe ediyor vesselam. Hacca gittin geldin ya. Sen halini bilmedin gittin geldin. Cennetlik ameller işlediğini zannettin türlü eziyetler ettin. Hacca gidenlere soruyorum:

- Taşladın mı?

- Taşladım.

- Taşı taşa vurdun mu iyice bir?

- Ayakkabıyı bile fırlattım diyor.

---

9 A'raf / 176

- Nefsini, şeytanını taşladın mı diyorum, bakıyor. Nefislere bir bakın kimisinin nefsi bir buzağı bir inek edasında doymak bilmez. Kimisi it gibi hiçbir şey bulamazsa internette bir eş bulur kendine. Kimisi köpek gibi. Kimseyi bulamazsa müslümanlara havlar.

Bezm-i vahdette saflar kuruldu.

Orada beli diyen burada bilindi.

Orada beli diyen de inkar eden de dünyada kendini mühürledi. Allah cehennemlikleri cennetlikleri yarattı. Dünyada kendilerine isbat etmek için cüz-i iradeyi verdi.

عَنْ اَبِى هُرَيرَةَ (ض) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ (ص) :إِنَّ مَنْ تَمَامِ إِيمَانِ الْعَبْدِ أَنْ يَسْتَثْنِي فِي كُلِّ حَدِيثِهِ

Ebu Hureyre (r.a.) Muhammed Mustafa (sav) den rivayet ediyor ki:

“Kulun sözlerinin arkasında inşallah demesi imanın mükemmelliğindendir.”

Kulun inşallah demesi olgunluğunu imanının tamama erdiğini muttaki bir kul olduğunu gösterir. İnşallah ne demektir? Allah dilerse olur Allah

dilemezse olmaz demektir. Sen inşallah dedin ya demek ki gelmeyeceksin, diyor. Hayır kardeşim ben inşallah geleceğim diyorum.

İnşallah Allah dilerse maşallah Allah'ın dilediği işi yapacağım.

مَاشَاءَ اللهُ تَبَارَكَ اللهُ لاَحَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إلاَّ بِاللهِ
اَلْحَمْدَ لله

Bunlar insanların iman nimetini arttırır kuvvetlendirir. İmanın güzelliğini ve mükemmelliğini gösterir. Kul şükrünü arttırdıkça Allah o kulun üzerindeki nimeti arttırır.

Kehf diye meşhur surede bildirildiğine göre Allah'ın Rasulü Muhammed (sav)'e Yahudiler soru soruyor. Allah'ın Rasulü (sav) inşallah yarın size cevap veririm demiyor da size yarın cevap veririm diyor. Efendim ne oluyor? Vahiy kesiliyor. Eğer O hevasından söyleseydi eğer sağdan soldan çarpsaydı vahiy kesilir miydi? Bir takım zavallı beyinsizler akıl fakirleri Muhammed Mustafa (sav)'e başı daraldıkça bir ayetler topluluğu inseydi diyebiliyorlar. Muhammed (sav) bir şey istediği zaman ayet iniyor veya bir şeye sıkıştığı zaman ayetler topluluğu yığın yığın geliveriyordu, diyenler bakın öyle olmuyor. En sıkıştığı dönemi bize Aişe (rha) annemizin naklettiği

hadis anlatıyor.

Rasulullah (sav) inşallah demediği için vahiy kesiliyor. Yahudi boş durmaz Rabbi Muhammed'e darıldı diyorlar. Haşa ve neuzubillah. Bu seferde bakın neuzubillah diyoruz o söyledikleri sözden Allah'a sığınıyoruz. Böyle davranmak kulluk şiarıdır. Kulun daim zikirde daim ibadette olduğunu daim Allah'ı hatırladığını ve daim salatta olduğunu gösteren hal şudur. Kul birşey gördü hayret etti. Kulun ilk yapacağı şey subhanallah demektir. Allah'ı tenzih ederim bu halde benim hayretimi arttır Allah'ım. Olmayacak birşeyle karşılaştı subhanallah. Hem hayret etti hem korktu neuzu billah veya hoşuna gitti maşallah diyecek. Bugün bir topluluk bu kelimeleri çok telaffuz ettiğinden istihza ediliyor. Allah dilerse Allah maşallah inşallah dedikleri için bu kullara hidayet verir de istihza edenler sapkınlığa düşer. Allah kimsenin kılığına kıyafetine şekline şemailine bakmaz samimi imanına ve inancına bakar. Kimseye ön yargıyla bakmayın. Burada yapacağınız iş alay etmek değil, ibretle bakmak. Büyük günah işleyenlerin, abdestsiz namazsız bir kimsenin, gündem oluşturan dalalettekilerin, facirin, kafirin gıybeti yoktur. Birtek şekilde gıybetleri vardır. Habib-i Kibriya Muhammed (sav) buyuruyor ki:

"Onların fiilini taklit etmek onların gıybetidir." Neymiş? Fiillerini taklit etmek. Şimdi siz bir top-

lumla alay etmek için maşallah derseniz o onların gıybetidir. İnşallah derseniz o toplumun gıybetidir. Elhamdulillah derseniz o onların gıybetidir. Onunla istihza ederseniz o onların gıybetidir. Şimdi niçin böyle söylüyorum? Hiç kimsenin ne olacağına dair garantisi yok. Adam derse ki inşallah ben samimi ve ihlaslı bir şekilde yaşayıp öleceğim. Sen de orda dersen ki bu adam nasıl cennetlik olur? Allah'ın yerine hüküm vermiş olursun. Senin imanın gitti. Öbürkünün de duası, zannı kabul olur. Kişi Allah-u Teala'yı nasıl zannettiyse öyle bulur.

Nasreddin Hoca'dan bir menkibe anlatmıştım.

Bir gece hoca karısı ile konuşurken şöyle demiş:

- Yarın hava yağmurlu olursa oduna, açık olursa tarlaya gideceğim. Karısı çıkışmış:

- Efendi inşallah de! Hoca hiddetlenmiş:

- Niçin inşallah diyeyim hatun? İki işten biri mutlaka olacak, ya o, ya bu!

Ertesi gün hava yağmurlu olduğu için ormana gitmek üzere sabahleyin erkenden evden çıkmış, biraz gittikten sonra yolda bir sipahiye rast gelmiş. Atın üzerindeki sipahi seslenmiş Hocaya:

- Bana bak baba! Filan köye nerden gidilir? Hoca da ilgisiz bir tavırla cevap vermiş:

- Bilmem. Sipahi yoluna devam etmek isteyen Hocayı bırakmamış ve kamçıyla birkaç defa şiddetle vurduktan sonra bağırmış:

- Seni gidi hain herif seni! Bilmezsin ha! Çabuk düş önüme! Sen beni ta o köye kadar götüreceksin! Hoca bu emri yerine getirmezse başına neler geleceğini düşünerek sipahinin önüne düşmüş ve hayli uzakta bulunan köye kadar götürmüş. Fakat vakitte bir hayli geç olduğu için artık ormana gidememiş, doğruca evine gelmiş. Kapıyı çalınca karısı içerden seslenmiş:

- Kim o? Hoca da suçlu suçlu karşılık vermiş:

- İnşallah benim hatun, aç kapıyı!

Siz inşallah kelimesini böyle mi kullanacaksınız?

Yecüc ile mecüc hergün Zulkarneynin setini delmeye çabalarlar. Aralanmaya başladığında akşam olur. Hava kararır. Yarın geleceğiz yapacağız derler. İnşallah demiyorlar, geçeriz diyorlar. Bu her gün böyle devam eder. En son kıyamete yakın inşallah yarın gelip açacağız diyecekler de o delik öyle açılacak diye anlatılır.

İnşallah diyenin üzerindeki nimetler artar. Maşallah diyenin elindeki bereketlenir güzelleşir. Maşallah la havle vela kuvvete illa billah demedikleri için o bağ sahiplerin bağları harap olmuştur. Sure-ı

Kehfi iyi okuyun. Mağara ashabının hadiselerini iyi okuyun. Bu kelimeler anahtar kelimelerdir. Bir kumarbazın düşüncesi gibi ben bunu yaparsam Allah bunu bana yapar diye değil; Allah bunu emretti inşallah yapacağım derseniz kul olursunuz. Her şeyimizi inşallah ile Allah dilediği şekilde yaptığımızın bilincinde ve şuurunda olarak yaşarsak biz o zaman imanın mükemmelliğini kavramış olacağız. Daim zikirde olacağız. Bu anahtar cümlelerle alay etmek için kullanmayacağız.

Birkaç derviş sabah namazına giderken medresenin önünde bir sarhoş görüyorlar. Boylu boyun yatmış altından abdestini bozmuş üstünden istifra etmiş içler acısı bir durumda. Sarhoş da onları görüyor ve diyor ki:

- Ya Rabbi şu gelen iyi topluluğa beni de kat adımı onların adının yanına yaz.

Dervişlerden bir tanesinde kibir, cehennemlik alameti var. Yani cehennem ona sevdiriliyor. Cehennemin amelleri ona sevdiriliyor. Kişi said olarak yaşar da şaki olarak can verir Allah muhafaza eylesin. Hiçbir şeyinize güvenmeyin. Derviş diyor ki:

- Ya Rabbi şu pisi cennete koyacaksan beni koyma.

Neuzu billah bu adamın söylediğinden Allah'a sı-

ğınırım. Ne demek arkadaş ya! Allah-u Teala kimi cennete kimi cehenneme koyacağını sana mı soracak? Sen kimsin de Allah'ın yerine karar veriyorsun. Yanlarındaki Allah'ın veli kulu diyor ki:

-Evladım ikinizin duası da kabul oldu.

عَنْ اَبِى هُرَيرَةَ (ض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ الله (ص)
إِذَا سَأَلَ أَحَدُكُمْ رَبَّهُ مَسْأَلَةً فَتُعْرَفُ الْإِجَابَةُ
فَلْيَقُلْ (اَلْحَمْدُ لله الَّذى بنعْمَته تَتمُّ الصَّالِحَاتُ وَ
مِنْ أَبْطَأْ عَنْهُ ذَلِكَ فَلْيَقُلْ اَلْحَمْدُ لله عَلَى كُلِّ حَالٍ

Ebu Hureyre (ra) rivayet ediyor:

Biriniz Rabbinden bir şey istediğinde duasının kabul edildiğini hissederse, "İhsanıyla güzel nimetlerin tamamlandığı Allah'a hamdolsun" desin. Duasının kabulü geciken de "Her hal için Allah'a hamdolsun" desin.

İnşallahla konuşmasak Allah-u Teala üç ayrı kitapta anlatacaklarımızı arka arkaya devam ettirir. Ne dedik?

Meddahı Allah olanın mührü Rasulullah (sav) olur.

Bizim meddahımız medh edenimiz Allah, mührü-

müz Rasulullah (sav).

Sadece dua ederken inşallah demeyeceğiz. Dualarımızda isteklerimizi ihtiyaçlarımızı kesin ifadelerle söyleyeceğiz. Dua ederken Allah'ın bu benim için hayırlıysa ver değilse verme demeyeceksiniz. Ya Rabbi bunu bana hayırlı eyle diyeceksiniz.

Bir nimete nail olduğunda

اَلْحَمْدَ لِلّٰهِ بِشُكْرٍ لِلّٰهِ دَائِمًا اَبَدًا اِنْ شَاءَ اللّٰهِ

diyebilirsiniz. Ya da;

يَا رَبِّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا يَنْبَغِي لِجَلَالِ وَجْهِكَ وَلِعَظِيمِ سُلْطَانِكَ

Ey Rabbim! Vechinin célaline sultanlığının büyüklüğüne yaraşan hamd sanadır.

Buda bizim sabah akşam dualarında var. Allah-u Teala bu hamdi çok sever. Rızkının geciktiğini daraldığını gören tövbe istiğfar etsin ve tekbir getirsin.

اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ

desin.

Duam kabul oldu elhamdulillahillezi nimeti.

Ertelendi gecikti kabul olmadı demeyin. Allah-u

Teala duaları kabul eden mucibudaavattır. Allah erteler. Allah'ın Rasulü Muhammed (sav) buyurdu ki:

"Kul kabul olmadı demedikçe Allah duaları kabul eder." Bedduaları değil bakın yanlış anlaşılmasın. Beddualar da kabul olur. Kişi bedduaya layık değilse yapan kişinin kafasına vurur.

Bizler inşallah her şeyi yerinde kullanacağız. İnsan olursak cennetlik amel işlemek bize kolay gelir. Nasıl olur? İnşallah deriz, imanımızın mükemmelliğini gösterir. Verilen nimete maşallah tebarakallah deriz.

Çok şükür elhamdulillah deriz. Benim çok sevdiğim bir insan Allah-u Teala inşallah sevgimizi layık eyler. Allah'ın nimetleri karşısında şükründe acizim diyor. Nimetlerin karşısında acziyetimi nasıl şükredeceğimi bilemiyorum diyor.

Allah hayat vermiş iman gibi büyük bir nimet vermiş. Hangi birini şükrünü eda edebilirsin. Hiçbir şey vermese iman yeter. Dünyalık herşeye bedel. İman. İman. Başka birşeye benzemez ki arkadaş! İman lezzeti verdi mi bitti. O onun açlığından o onun susuzluğundan o onun uykusuzluğundan haz duyar zevk duyar. O ondan alınıverdi mi Allah muhafaza o onu yük sayar külfet sayar. İbadete

yanaşamaz tesbihatini yapamaz namazını kılamaz orucunu tutamaz. Bir kişi yirmi dört saat Allah diyebiliyorsa dili hiç susmadan devamlı onu söylüyorsa o Allah'ın veli kuludur.

Muhyiddini Arabi (ks) bir kişi kırk gün halini değişmezse Allah'ın veli kuludur, diyor.

عَنْ عُمَرَ (ض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ (ص):لِكُلِّ شَيءٍ مَعْدِنٌ وَ مَعْدِنُ التَّقْوَى قُلُوبُ الْعَارِفِينَ

Hz. İbn Ömer (r.a.) rivayet ediyor:

"Herşeyin madeni vardır. Takvanın madeni ariflerin kalpleridir."

Neymiş? Herşeyin madeni vardır. Takvanın madeni ariflerin kalbidir. Hani;

Gir kamil gönlüne cennet dilersen,

Fedhuli buyurdu Kur'an içinde.

Hani hacca gidiyorsun ya, umreye varıyorsun ya, kul diyor ki:

Ey Muradı kabe olan.

Kabe benim hac bendedir.

Gelsin hacc-ı ekber kılan.

Kabe benim hac bendedir.

Kabe'ye o müminin kalbinde ki yolla gidilir. Aksi takdirde gidersin Allah-u Teala'nın kovmuş olduğu şeytana yoldaş Allah'ın kullarına hasım düşman olur gelirsin. Güle güle dediğimiz insanlara hakkımızı helal ediyoruz görüşmemek için. Ahrette yakamıza yapışmaması için. Bizi ona onu bize göstermemesi için. Hakkımızı helal ediyoruz. Ariflerin kalbini maden bileceksiniz. Miftah anahtar bileceksiniz Allah'a açılan kapıya, o kulların gönlünden geçilir. Onların dili kılıçlarıdır. Neşterleridir. Onlar sizi dilleriyle tımar eder. Hallerinizle oynarlar. Mekrederler de isyan edersiniz helak olur gidersiniz. Hocam ben hacca gidebilir miyim? Sen hacca gideceksin de Allah'ın kullarına hasımken nasıl hacı oluvereceksin? Allah'a düşman gibisin. Takvanın madeni ariflerin kalpleridir. La ilahe illallah Muhamedürrasulallah imanın kal'asıdır. O kal'aya girmeyen emin olmaz. Onların ilahlardan temizlenmiş beytine o gönül kabesine o gönül defterine isminizi yazdırmadan Allah'ın Ka'besine varılmaz.

ذَلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ
وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ

ذَلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ

zālikevemenyuaʿ ẓımḥurumātillāhifehüveḫay-

runlehüıʿ nderabbihi ve uḥılletlekümülenaʿ müil-lāmāyütlāaʿ leykümfectenibūrricseminelevsāni-vectenibūḳavlezzūri.

ḥunefāelillāhiʿ ayra müşrikine bihivemenyüş-rikbillāhifekeennemāḫarraminessemāi ʾfetaḫṭa-fühüṭṭayru ev tehvībihirriḥufīmekāninseḥīḳın-z ʾlikevemenyüaʿ ẓımşeaʿ irallāhifeinnehā mine taḳvelḳulūbi.

“Bu böyle. Kim Allah’ın hükümlerine saygı gösterirse, bu, Rabbi katında kendisi için bir hayırdır. Haramlığı size okunanların (bildirilenlerin) dışında bütün hayvanlar size helâl kılındı. Artık putlara tapma pisliğinden kaçının, yalan sözden kaçının.

Allah'a yönelen, O'na ortak koşmayan kimseler (olun). Kim Allah'a ortak koşarsa, sanki gökten düşmüş de kendisini kuşlar kapışıyor veya rüzgâr onu uzak bir yere sürüklüyor gibidir.

Bu böyle. Her kim de Allah'ın nişanelerini (kurbanlıklarını) yüceltirse, şüphesiz ki bu kalplerin takvasından (Allah'a karşı gelmekten sakınmasından)dır." [10]

Allah (c.c.)'ın yasakları nelerdir? Hacda olan sair vakitte helal midir? Hacda yasaktı hocam da, dışarıya çıktık helaldi. Böyle bir şey var mı? Veyahut orada ihram giyiyorduk kadın erkek namaz kılıyorduk da, burada da niye olmasın? Bu gibi sorular aklınıza gelebilir. Allah (c.c.)'ın emirlerine ve nehiylerine kim hürmet eder, saygı gösterir, tazim ederse muhakkak ki, kendinin yararınadır.

Belirli günlerde, Allah (c.c.)'ın ismini ansınlar, siz de onlarla yiyin ve yoksulu fakiri doyurun. Sonra kirlerini temizlesinler, adaklarını yerine getirsinler ve Kabe'yi tavaf etsinler.

Allah'ın Rasulü Muhammed Mustafa (sav) buyuruyor ki,

"Kim zengin olmak isterse, Hacca gitsin."

Niçin? Takvası zenginleşecek elbet. Bunu Medi-

10 Hacc / 30-31-32

ne'den Mekke'ye ticaret, yani bugün ithalat ve ihracat şeklinde de algılamak lazım. İthalatını ve ihracatını yapabilen yapsın ve haramlardan kaçınsın. Helalleri işlesin.

Beyti yani evi ziyaret edin. Peki Allah (c.c.)'ı beytullahı ziyaret etmek, sadece evin çevresinde 7 şaft 1 tavaf, hadi Allah Allah Bismillah, 1 cüz okudum ben döne döne elhamdülillah mı? Yoksa 7 nefsi boşlayıp, ben nefsimin hırsından, ben nefsimin şeytanından, ben nefsimin yalanından, ben nefsimin putundan, ben taptığım hevamdan, hevesimden, kadınımdan, eşimden, çocuğumdan soyundum deyip sahibine ulaşmak mı?

Sizin için bildirilen müstesna olmak üzere bütün hayvanlar helal kılındı. Nedir bize helal kılınan hayvanlar? Koyun, keçi, deve, inek, o biri dışındaki hayvanlar yani azı dişleri ile gevenler, geviş getirenler bize helaldir, geviş getirmeyen parçalayanlar haramdır. Allah (c.c.)'ın adı anılmadan kesilen hayvan, hınzır hükmündedir. Allah (c.c.)'ın adı anılmayan hiçbir taamı ağzınıza atmayacaksınız. Tavuktan emin değiliz yiyoruz. İnekten emin değiliz yiyoruz. Ondan sonra şekerlerin arasında veya çikolatada jelatin arıyoruz. Adamlar hayvanın türlü türlü hilesini yapıyor. Türkiye'de düşünün bir çok domuz çiftliği olduğu söyleniyor. İhraç edilmediğine göre, üretilen etler, Türkiye'nin içinde eritiliyor. Halk hiç dikkat

etmiyor. Ucuz et diyor hemen alıyor.

Yalanla şirk aynı kefededir. Yalan söylüyor Allah (cc)'ın adını zikrettim diyor. Nasıl zikrettin diyorsun? Hayvanı keserken makinayı çalıştıracak düğmede bismillah yazarmış, ne kadar güzel değil mi? Yediğimiz etler bunlar! Acaba içinde jelatin var mı? Hiç bakmıyoruz. Yalandan haramdan, kötü sözden, şirkten putlardan temizlenmeden hac olur mu?

Beyt-i mamur evvela yeryüzünde idi. Yerde iken ziyarete gücümüz yetmedi. Gökte iken, gelin seyran edelim, desen kim gelir? Adem (as)'la Havva annemiz dünyaya indirildiğinde Beyti mamur semavata Kabe'nin ilk temeli bulunduğu yere atıldı.

İnsanların kıblesi Kabe, Allah (cc)'ın aslında kendisi değil mi? Namaza niyet ederken Allah rızası için denmiyor mu? Sahibine atfederek dönmek. İyi de insanların Kabe'si Beyt iken, Rabbimizin Beyti, insanın gönlü haline geldi. Niçin? İnsanlara nazargah denildi. Değil mi? İnsanlar nazargah. Peki bu nazargahı bu Beyti kimin ziyaret ettiğini, 24 saatte O'nun ismiyle Hu ve Hak (c.c.) ile, alıp verdiğimizi bilirseniz; "men arefe nefsehu fekaderefe rabbehu." Yani nefsini bilen Rabbini bilir sırrını bilmiş olursunuz. O zaman sizi yaratanın daim size nazar ettiğinin fevkine ve farkına varırsınız.

Yani Rabbü'l Alemin daim sizinle, bizimle. O zaman bizim nefislerimiz Allah-u Teala'nın mül-

kü haline gelir. Zaten kimindi ki bu mülk? Dünya mülkünden bahsetmiyorum. Beden mülkü kimin? Beden mülkü de onun. O zaman sahibine hesap mı soracaksın?

Nasıl bir hesap sorulacak? Onun emrettiği gibi yaşamak, Onun emirlerini ve nehiylerini yaşamakla olur. O beden Kabesini temizleyip içerdeki yedi nefsi yedi hayvani huyu Bismillah, Allah-u Ekber deyip kurban etmeden hacca gelene hacı mı denir?

Sahibini bulmadan gelen hacı, hacı mı olmuştur? Yani evi gördünüz. Ev sahibinin varlığına şahit olmadan, bu evin sahibi var, diyebilir misiniz? Diyemezsiniz değil mi? O zaman hepsi de yalan söylemiş hükmüne girmez mi?

Yalan nedir? İnsanları aldatan, insanları oyalayan her şey, her şey yalandır. Yani samimi olmadığınız, görmediğiniz bir söz hakkında, görmediğiniz bir olay hakkında söylediğiniz sözlere yalan denir. Bilmiyorsunuz, yapmadınız, etmediniz. Bir yalanı dört doğruyla, doğrultamazsınız? Yalanla şeref bulacağıma diyor Arifi Billah, doğruyla rezil olmayı tercih ederim. Doğru olarak ölmeyi tercih ederim. Rabbim yalandan uzak eylesin.

Hiç şüphe yok ki doğruluk iyiliğe götürür. İyilik de cennete götürür. Kişi doğru söyleye söyleye Allah Katında sıddîk (doğru sözlü) diye yazılır. Yalancılık kötüye götürür. Kötülük de cehenneme götürür. Kişi

yalan söyleye söyleye Allah Katında kezzâb (çok yalancı) diye yazılır. [11]

İşte kabirde de ilk sorulacak soru, Rabbiniz kim? Allah! Soru kolay, cevap kolay. Münafık ve yalancı orada bu kolay cevabı veremeyecek, Rabbim Allah diyemeyecek? Bakın yalancı ve münafık, tek kelime ediyor, sizsiniz. Sizsiniz Rabbim. Yani burada kandırıyor ve aldatıyordu ya insanları, orada Münker ve Nekir'i bilinmeyen manalarına gelen Melekleri aldatacağını zannediyor. O söylediği yalanla, kurtulacağını zannediyor.

Allah (c.c.)'a şirk koşmuş olmuyor mu? Şirk koştu. Söylediği yalan aslında onun şirkine sebep oluyor. Farkında mı? Değil. Ne yaptı başı dara sıkışınca? Yalan söyledi.

Yalan söylemeyen bir kimse, kendisini iki dünyada da izzetli kimseler zümresine dahil eder. Rabbül Alemin izni ve keremiyle oraya yazdırtır. Ya yalan söyleyen insan, kendini yerle yeksan, rezil rüsva eder.

Bir gün Abdülkadir Geylani'ye:

- Bu işe başladığınızda bu yola adım attığınızda temeli ne üzerine attınız? Hangi ameli esas aldınız da böyle yüksek dereceye ulaştınız? diye sordular. Buyurdu ki:

11 (Buhârî, Edeb, 69; Müslim, Birr, 103-104)

“Temeli sıdk ve doğruluk üzerine attım. Asla yalan söylemedim. Yalanı kağıda bile yazmadım ve hiç yalan düşünmedim. İçim ile dışımı bir yaptım. Bunun için işlerim hep rast gitti.

Çocuk iken maksadım niyetim ilim öğrenmek onunla amel etmek öğrendiklerime göre yaşamaktı. Küçüklüğümde Arefe günü çift sürmek için tarlaya gittim bir öküzün kuyruğundan tutunup arkasından gidiyordum. Hayvan dile geldi ve dönüp bana;

“Sen bunun için yaratılmadın ve bununla emrolunmadın” dedi. Korktum geri döndüm. Evimizin damına çıktım. Gözüme hacılar gözüktü. Arafat’ta vakfeye durmuşlardı. Anneme gidip;

“Beni Allahü teâlânın yolunda bulundur. İzin ver Bağdat’a gidip ilim öğreneyim. Salih zatları ve evliyayı bulup ziyaret edeyim” dedim. Annem sebebini sordu gördüklerimi anlattım. Ağladı kalkıp babamdan miras kalan altınların yarısını kardeşime ayırdı. Kalanını bana verip altınları elbisemin koltuğunun altına dikti. Gitmeme izin verip her ne olursa olsun doğruluk üzere olmamı söyleyip benden söz aldı.

“Haydi Allah selamet versin oğlum. Allah-ü Teâlâ için ayrıldım. Artık kıyamete kadar bir daha yüzünü göremem” dedi.

Küçük bir kafile ile Bağdat’a gitmek üzere yola

çıktım. Hemedan'ı geçince altmış atlı eşkıya çıka geldi. Kafilemizi bastılar. Kervanı soydular. İçlerinden biri benim yanıma geldi:

"Ey derviş! Senin de bir şeyin var mı?" diye sordu.

"Kırk altınım var" dedim.

"Nerededir?" dedi.

"Koltuğumun altında dikili" dedim. Alay ediyorum zannetti. Beni bırakıp gitti. Bir başkası geldi o da sordu. Fakat o da bırakıp gitti. İkisi birden reislerine gidip bu durumu söylediler. Reisleri beni çağırttı. Bir yerde kafileden aldıkları malları taksim ediyorlardı. Yanına gittim:

"Altının var mı?" dedi.

"Kırk altınım var" dedim. Elbisemin koltuk altını sökmelerini söyledi. Söküp altınları çıkardılar:

"Neden bunu söyledin?" dediler.

"Annem ne olursa olsun yalan söylemememi tembih etti. Doğruluktan ayrılmayacağıma söz verdim. Verdiğim sözde durmam lazım" dedim. Eşkıya reisi ağlamaya başladı ve;

"Bu kadar senedir ben beni yaratıp yetiştiren Rabbime verdiğim sözü bozuyorum" dedi. Bu pişmanlığından sonra tövbe edip haydutluğu bıraktığı-

nı söyledi. Yanındakiler de "İnsanları soymakta yol kesmede sen bizim reisimiz idin şimdi tövbe etmekte de reisimiz ol" dediler. Sonra hepsi tövbe ettiler. Kafileden aldıkları malları sahiplerine geri verdiler. İlk defa benim vesilemle tövbe edenler bu altmış kişidir."

Sizin anneniz sizlere, bizim annemiz de bizlere muhakkak yalan söylemeyin, dedi. Allah'ın salih kulları her zaman ve mekanda İslam ahlakı üzere yaşarlar. Türkiye'de biliyorsunuz ruhsatsız silah taşımak yasaktır. Üzerinde silah taşıyan bir zatı yolda giderken polis durdurur. Genel arama, üst baş araması, araba araması böyle derler aramaya başlarlar. Bizim Müslüman, polis daha aramadan:

- Arama kardeş bende silah var der. Polis güler:

- İyi de göster der. Hangisini deyip elini cebine atar. Cebinden 99'luk tesbih çıkınca polislerin hepsi gülüşür. Aramadan gönderirler.

Yalan söylemezseniz muhakkak kurtulacaksınız.

Yine bir kardeşimiz mahkemeye çıkıyor. Tutuklanacağını bile bile:

- Ben bu suçun failiyim ve sanığıyım, diyor. Hakim:

- Evladım karakolda, senin hakkında böyle bir dosya doldurulmuş, orada böyle derken niçin burada

ben bu işin sanığıyım diyorsun, diyor. Müslüman da tek cevap:

- Ben karakolda ifade vermedim. Baş Komiser tanıdığımdı, beni sevdiği için dosyamı öyle doldurdu diyor.

- Oğlum Baş Komiseri de yakıyorsun kendini de deyince:

- Peki doğru söylemeyeyim mi, diyor? Tutuklanıyor. 13 gün sonra dışarı çıkıyor. Rabbü'l Aleminin hikmeti doğru söyleyen hayatta fena bulmuyor. Her yerde rahat ediyor.

Siz doğruyu söyleyin. Her yerde izzet ve şeref bulacaksınız. Böyle Müslüman kardeşler var. Onlar böyle yerlere gittiği zaman şöyle söyleniliyor: Her söylediğimize inanıyorlar, bize güveniyorlar. Karakollarda polisler güveniyor. Adliyelerde savcılar, hakimler kardeş diyor. Doğru söylüyoruz ya, ne söylersek o. Yani siz doğrudan vazgeçmeyin.

Doğruyu söyleye söyleye Allah (cc) sizi doğrulardan yazar. Doğrulardan yazarsa, pislik, necaset olan, putlara tapınmanızdan sizi Rabbim uzak tutar. Şirk putlarından, beden putunuzdan, nefis putunuzdan, hanım putundan, dünya putundan kurtulmadan hacı olamaz adam. Hacılık mı? Vermezler adama.

Kim de Allah (cc)'a kurbanlıklarına hürmet ederse

şüphesiz, o kalplerin takvasındandır. Sizin kurbanlık ettiğiniz şu bedeniniz ve heva-ı hevesiniz olsun.

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ...

Eraeytemenitteẖazeilāhehühevāhü.

"Görmedin mi o hevasını rab edineni." [12]

Onu kurban ettiniz mi? Siz nefsinizi bilmeye başladınız. Yere sağ tarafına yatırdınız, sol ayağınızla sırtına bastınız Bismillah Allah-u Ekber. Ya Rabbi, bendeki kötü huyları, bendeki tamahı, bendeki hırsı kes. İşte bu kötü huylarımı burada bıraktım. Allah (cc)'ım kötü huylarımı senin isminle taşladım. Ben her attığım taşta, Yarabbi bu kötü huylarımı atıyorum. Her taş bir nefise isabet etsin. Atın kurtulun inşallah. Haccı böyle yapın, hacı olacaksanız.

Kişi hacca gidiyor kimseyle helalleşmeden. Önce bütün dünya ve dünyalıklarla şöyle bir helalleşin.

- Hocam benim helalleşeceğim kişi vefat etti nasıl helalleşeceğim, diyor.

Onun hakkında nasıl helalleşirsin? Sözü söylediysen, sözle duayla. Yok parasını aldın da vermediysen, arkasından o parayla onun adına hayır yaparak. Ancak böyle helalleşirsiniz. Şahıs vefat ettiyse

12 Furkan /43

arkasında birileri varsa, gideceksiniz onun yanına; babanıza, dedenize, nenenize benim borcum vardı, Şu parayı alın. O hakkını helal eder miydi bilmem? Ama siz de hakkınızı helal edin diyeceksiniz. Aksi takdirde orada zor. Zor hesap vereceksiniz.

Gelin burada, hesaplarımızı kolay edelim. Gelin burada hakkı ve hakikati gözetelim. Gelin burada Rabbi zül Celal Hazretlerinin izni ve keremiyle, kurbanlık koyunumuzu, keçimizi, kendi kötü huylarımız bilelim. Keçiyi inadımız, doymayı bilmeyen tamahkar nefsimizi sığır olarak koyalım. Deve olarak kindarlığımızı koyalım. Gelin koyun gibi, başı eğik, mülayim görünüp aslında içimizde bir şeytan gibi duran nefsimizi, o dizimizin altına koyup, bıçağı Bismillah Allah (cc)'ın adıyla, Allah sen çok büyüksün, ben bunu kesiyorum. Sen de beni bu dünya ve dünyalıklardan, tamahımdan, kinimden, hırsımdan, öfkemden kes. Bismillah deyip, keselim. Yalanlarımızdan temizlenelim. Yalancı işlerden, yalancı kimselerden yüz çevirelim.

O zaman Kur'an-ı Kerimi okudum yaşadım diyeceksiniz.

Habib-i Kibriya Muhammed Mustafa (sav) öyle buyuruyor:

"Kıyamete yakın Kur'an, aranızdan kaldırılacak.

Onun sadece sureti kalacak."[13]

Nasıl kalkar? Hayata tatbik edilmediği, nizam olarak gelmediği zaman sözü sadece resim olarak kalır. Hayatınıza tatbik etmediğiniz zaman cübbe giyseniz, sarık taksanız, asa elinize alsanız, başınız yerde ayakucuna bakıp dolaşsanız yine de cehennemden kurtulamazsınız. Kur'ani hükümlere uymaz, onları aldatırsanız Allah-u Teala bunun hesabını hepimizden sorar.

Onların gittiği hac, kıldığı namaz, aldığı abdest sizi aldatmasın. Onların kıyafetleri, yaşantıları size benzeyecek. İçlerinde zerre miktarı iman eden olmayacak.

Hacca gitmek isteyen bir abimiz bize helalliğe geldi. Kendisi cömert, fakat namazlarla arası açık bir kimseydi. Vücut onun, beden onun, dünya ve dünyalıklar onun, o zaman o dilediğim gibi yaşarım diyenlerdendi. Çünkü o başıboş bırakıldığını zannedenlerdendi.

- Annemi götüreceğim Murad'ım dedi. Ben de Hacca gideceğim. Hakkını helal et.

- Helal etmem desem gitmeyecek misin?

- Yo gideceğim dedi.

Hacca gidecek olanın önüne geçilir mi?

13 Taberani

Umreye gideceğim ben hocam müsaade var mı? Hayırlı olsun, mübarek olsun güle güle git.

Allah-ü Teala'nın kovmuş olduğu şeytan, fakiri sen hacca git diye aldatır. O hacca gider isyan ettirir, küfür ettirir, getirtir.

Tabi kardeşimize helallik vereceğim. Dedim ki:

- Sana bir menkıbe anlatayım mı?

- Anlat.

- Birisi gidermiş hacca, Allah-ü Teala'nın kovmuş olduğu şeytan çağırırmış. Birisi gidermiş, Allah-ü Teala çağırırmış, birisi gidermiş Allah'ın Rasulü (sav) çağırırmış. Seni hangisi çağırdı, dedim.

- Nasıl yahu, dedi.

- Hacca üç kişi çağırılır kardeş dedim.

1. Allah-ü Teala çağırır, gider.

2. Allah-ü Teala'nın Rasulü çağırır, gider

3.Allah-ü Teala'nın kovmuş olduğu şeytan çağırır, gider.

Sen hangisisin?

- Nasıl bileceğiz bunu, dedi.

- Kolay dedim, gelince görüşürüz.

Allah (c.c.)'ın çağırdığı samimi ihlasla, aşkla, muhabbetle gider, ehli kerametle dolar döner. Kera-

mete erer. Keramet ehli olur. Feraseti açılır.

Allah (c.c.)'ın Rasulü'nün çağırdığına varırsınız. O da muhabbeti, aşkı artar. İbadeti taati artar. Allah-ü Teala'ya karşı itaati artar. Fakat hayatında bir değişiklik olmaz.

Allah-u Teala'nın kovmuş olduğu şeytanın çağırdığı, cömert olarak gider, cimri olarak gelir. Gider selametle, gelir ihanetle.

Kişi hacdan döndü. Aradan biraz zaman geçsin de rahat bir zamanda gidelim dedim. Dediler ki:

- Dükkanı açmış, dükkanda.

- Yahu daha dün gelmiş, bugün dükkanda nasıl olur?

Dükkanda ağırlıyormuş misafirlerini kasıtlı olarak. Bizim Konya'da adettir öğle yemeği. İslam'da ise bidattır. Sabah ve Akşam yemeği vardır. Akşam yemeğini, yemeği geçirmeyin, sabah yemeğini çokça yiyin. Akşam yemeğini az yiyin, Allah'ın Rasulü böyle tembih ediyor. Yemezseniz de erken ihtiyarlamanıza neden olur.

Tam böyle öğle yemeğine denk getirdim. Çünkü evvelinden bize böyle sorardı, ne istiyorsun? Döner, kebap ne hepsini söyle. Tatlısını, tuzlusunu böyle ikram eden bir abimiz. Allah (cc) hidayet versin inşallah. Öğlen yemeğine vardık.

- Ne içersiniz, dedi?

- Anladım dedim. Anladım. Ben gülmeye başladım. 4 kişiyiz. Tabakta 5 tane hurma var.

- Niye gülüyorsun, dedi.

- Hani sana giderken bir kıssa anlatmıştım. Hatırladın mı dedim.

-Yok dedi hatırlamadım.

- Hatırlasaydın şaşardım zaten. Bu şaka değil demi, dedim. Şu yaptığın şaka değil.

- Yok, dedi ne şakası?

- Gerçekten şaka yapmıyorsun.

- Yapmıyorum.

- Bak sonunda şaka yaptım demeyeceksin. Menkıbemi anlatacağım. Suratı değişti. Hatırladığını bende biliyorum. Sen dedim sair vakitte bize yedirecek yemek söylerdin. Biz de yemezdik. Ama söylerdin. Hatırladın mı dedim hacca gitmeden?

- Hatırladım, dedi.

- Hiç dedim, söylediğinde yemeğini yedik mi?

- Yok dedi, yemedin.

- Bugünde aynısını yapıyorum. Hiçbir şey ısmarlamıyorsun ben de yemiyorum dedim. Zemzemini hurmasını koydum. Bir başka misafire lazım olur

dedim.

Bakın uyanık olan Müslüman haddini bilen insan demektir. Haddini bilen insan ise, her işini Kur'an'a ve sünnete götüren demektir. Kur'an'ı ve sünneti hayata intizam olarak geçirmeyen kimse, "Kulya eyyühel kafirun" diye okur. Veyahut "Kul" diye okur başlar. Kendisine denmedikçe, Kur'an'dan ne anlar. Kul'un kendisine olduğunu bilmek istemez.

Zamanın birinde Libya'da bir zat yaşardı. "Kul" kelimesini söylemeyin. Onu Allah-u Teala Muhammed'e söyledi. Siz Allah mısınız derdi. "Kul euzu birabbil felak" veyahut "Kulya eyyühel kafirun" "veyahut "Kul" kelimesiyle başlayan ayeti celileler de "Kul" kelimesini böyle anlardı.

"Kul" benim Rabbim bana emredecek diye Kur'an-ı Kerim'e başlar. Ya Rabbi senin adınla, senin kelamınla, Habib-i Kibriya Muhammed Mustafa (sav)'in, sana varışı gibi, sana gelişi gibi geldim. Emret yarabbi, "Lebbeyk" buyur yarabbi deyin. Habib-i Kibriya Muhammed Mustafa (sav): okusun buyurdu."

Biz hac menasikini okuruz. Hacca gider fırıldak gibi dönüp gelirsek, birine omuz, birine tekme, birine küfür edip gelirsek. Bana falanca gün şu saatte şu günahı işletmiştin al sana deyip taşa ayakkabıyı atarsak hacı mı oluruz sizce? Hala Allah-ü Teala'nın

kovmuş olduğu şeytan gibi, karşısındaki taşta arıyorlar. Sanki o onun kolunu burktu da, o işletti o günahı ona. Yahu senin kolunu burkmuyor ki, sen niyet ediyorsun, niyetinin ipini gevşetiyor. Sen faiz alacaksın yolda banka kartı yazan masalar çıkartıyor karşına. Başka bir şey yok. Sen zina yapacaksın da, internette adresler çıkartıyor karşına. Sen zina yapacaksın zaten. Sen gıybet edeceksin de, sana gıybet edecek ortak çıkarıyor. Gıybet etmeyi düşünüyorsun falancayı falancayı gönderiyor. Allah-u Teala'nın kovmuş olduğu şeytan onu oradan dürtüyor. Bir anda sen onun aklına geliyorsun. Onu işlemek için oraya gidiyorsun. Veya onu sana gönderiyor.

Asıl olan yalandan, gıybetten, iftiradan uzak durmak değil mi? İnterneti açtık, karşımıza ilk çıkacak olan, çiçek böcek mi acaba? Basmazsanız o tuşa hiçbir yere giremezsiniz.

Sen gittin Hacca makinalıyı alıp tarasan, patriotları oraya doğrultsan acaba fark eder mi? Bir daha işlemez misin o günahı. Sen seninle olduğun müddetçe, günah işleyeceksin elbette. Sen seninle oldukça benim diyen Allah-ü Teala'nın kovmuş olduğu şeytana benzeyeceksin işte.

O da dedi, Yarabbi sen secde dileseydin ben secde ederdim. Bak hala Allah (cc)'ta arıyor suçu. Kendisi yapmadığı işi, Allah-u Teala'ya mâl ediverdi. Bismillah demeyi unuttuğumuzdan harama alıştı mide-

miz. Helaller de mide ağrısı yapıyor, diyoruz.

Kulakları yalana alıştı. Harama alıştı, musikiye alıştı, Kur'an dinlemeyi kaldıramıyorlar. Kelamı anlayamıyorlar. Allah (c.c.)'ın nasihatçilerini alay ederek, hafife alarak dinliyorlar. Kulakları harama alışık, gözleri harama alışık. Azıcık dinle! İnsan olacaksın bak sen de. Sözde insansın, hani aklın nerede? Aklını koy bir önüne. Ne kadar akıllısın? Nasihat et kendine.

Ey aklım bak Hacdan anlatıyor. Ben Haccı dönmek sanıyordum. Ey aklım ben Allah-u Teala'nın kovmuş olduğu şeytanı kendime benzer biri sanıyordum. O benim kolumdan tutuyor, benim yapmak istemediğim halde yaptırıyor sanıyordum. Halbuki o benmişim. Ben niyet edermişim. O benim karşıma çıkartıyormuş. Nasihatçi böyle söylüyor işte.

İnsanlar öyle bir hale geldiler ki Kur'an'dan yüz çevirmedik, diyorlar. Fakat Kur'an'nın hükmünü de icra etmiyorlar. O ashaba söylediydi. Bedir'deki bize neydi? Mute'dekinde ne yapacaktın sen?

Senin Bedir'in, senin Mute'n, senin Hendek'in, senin Uhud'un nerede? Sen de mücadele edeceksin, nefsinle kendi kendine. Bak bir Hendek'i atla hele, Allah-u Teala ne diyor sana, ne söylüyor?

Allah'ın resulü nasıl Hacca yöneldiyse, nasıl umreye yöneldiyse, biz de öyle yöneleceğiz. Allah-ü

Teala'nın Kabe'si kulun gönlüdür. Bunu da böyle bileceğiz .

O zatı muhterem nazargah haline gelmiş. Daim Allah-u Teala ile hemhal. Hemhal ne demek? Her daim O'nunla meşgul. Emirleriyle meşgul. Allah-ü Teala benimle, şu an beni işitip, görüyor, beni biliyor bilincinde. Kulun her hareketi böyle olursa, onun gönlü Kabe olur. Kim ki onu ziyaret etti; muhakkak ki hacı oldu. Kabe'yi ziyaret etmek gönlünü Kabe'ye çeviren insanın öğretisiyle olur. Aksi takdirde ondan o öğretiyi almadan, kuru bir taklit ile gidersen; Mekkeli müşriklerin tavaf etmesine benzer tavafın. Onlar kurban kesmiyor değildi. Onlar Kabe'yi tavaf etmiyor değildi. Onlar namaz kılmıyor değildi.

Dünya kurulduğundan buyana herkes namaz kılıyor. Ama senin haberin yok. Eğil eğil kalk. Kıyam da dur. 4 takla at. Yok öyle bir ibadet.

Kimisi haç çıkarıyor, namaz kılıyor. Kimisi saatlerce ayakta duruyor namaz kılıyor. Bizim Müslüman da namazı sadece ben de var zannediyor. Diğer din mensuplarında da var. Sebep? Sahibi bir. Müslüman zannediyor ki? Ben buldum, ben yapıyorum. Sen bulmadın, sen yapmıyorsun. Adem (a.s.)'a secde, namaz daha bezm-i vahdette başladı. Başlar o zaman secdeye vardı. Başlar o zaman tazimi bildi. Rukuya beller o zaman eğildi. Ama sen anlamıyorsun

ki. Namazı anladığın yok. Sücudu anladığın yok. Kıyamı anladığın yok. Tahiyyatı bildiğin yok. Okuduğun şehadetten haberin yok. Ne diyeyim ki sana? Aklını başına topla. Allah-ü Teala insanı kendisine halife etti. Allah-ü Teala'nın kovmuş olduğu şeytana halifeye secde et dedi. E peki secde etti mi? Etmedi. Etmediği gibi, kimden bildi? Senin gibi hep karşıdan bildi. Hep suçlu karşıdakini gördü. Hep karşıyı hep karşıyı görenler muhakkak ki şaşırır, Allah-ü Tea-la'dan yüz çevirirler.

Allah-u Teala'nın cennetlik amel işlettikleri bir de cehennemlik ibadetleri sevdirdiği kullar vardır. Ben cenneti de cehennemi de dolduracağım lakin rahmetim gazabımı geçti buyurur. Bu yüzden cehennemi yedi kat cenneti sekiz kat yaptı. Allah'ın rahmetine güvenerek iş yapanlar merhametten dem vuranlar ariflere masumlara hasım düşman olanların şerrindenAllah cümle İslam ümmetini muhafaza eylesin. La ilahe illallah Muhamedürrasulallah diyen zümreyi muhafaza eylesin. Ariflerin gönlüne gireceğiz ariflerin sohbetine huzuruna varacağız Allah-u Teala'nın farizasını öğreneceğiz ve ariflerin kalbini takvanın madeni bileceğiz inşallah.

Allah 'La ilahe illallah Muhammeddürrasulallah' diyenlerin cümlesine aşk muhabbet ilka eylesin, fitneden fücurdan muhafaza eylesin. Hastalarımıza şifa borçlularımıza eda işsizlerimize iş eşsizlerimize

eş ihsan eylesin. Amin.

عَنْ أَبِى هُرَيرَةَ (ض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ (ص):
اَلشَّيْخُ يَضْعُفُ جِسْمُهُ وَ قَلْبُهُ شَابٌّ عَلَى حُبِّ
اثْنَتَيْنِ: طَولِ الْحَيَاةِ وَ حَبِّ الْمَالِ

Ebu hureyre'den (ra)'den rivayetle:

"Yaşlının bedeni kuvetten düşer. Fakat gönlü şu iki şeye karşı gençtir. Uzun yaşama arzusu ve mal sevgisi."

Mevla bizide bu yaşlara, sorgu, sual olmadığı hayırlı yaşlara ulaştırsın. İslam'ı yaşayarak ulaştırsın. Hani çok sevdiğimiz Cafer-i Tayar (ra)'ın buyurduğu gibi;

'Ya Rabbi bizi saidler olarak yaşat, şehitler olarak öldür' inşallah kendisine razı olarak, rızasını almış olarak varanlardan eylesin. Amin.

عَنْ اِبْنِ عَمْرٍو (ض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ (ص):
اَلْحُجَّاجُ وَ الْعُمَّارُ وَفْدُ اللهِ:إِنْ سَأَلُوا أُعْطُوا وَ إِنْ
دَعَوْا أَجَابَهُمْ وَ إِنْ أَنْفَقُوا أَخْلَفَ لَهُمْ وَ الَّذِى
نَفْسُ أَبِى القَاسِمِ بِيَدِهِمَا كَبَّرَمُكَبِّرٌ عَلَى نَشَزٍ وَلاَ

أَهَلِّ مُهِلٌّ عَلَى شَرَفٍ مِنَ الْاَشْرَافِ إلاَّ أَهَلَّ مَابَيْنَ يَدَيْهِ وَكَبَّرَ حَتَّى يَنْقَطِعَ بِهِ مُنْقَطِعُ التُّرَابِ

Abdullah bin Amr (ra) rivayet ediyor;

"Hac ve umreye giden kişiler Allah'ın elçileridir bir şey isterlerse Allah kendilerine verir. Dua ettiklerinde dualarını kabul eder, birşey verdiklerinde Allah yerini doldurur. Muhammedin nefsi kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki, bir kimse tümsek üzerinde tekbir getirirse ve bir tepe üzerinde 'La ilahe İllallah' derse yerin öteki ucuna varıncaya kadar önündeki herşey onun hesabına tekbir getirir ve 'La ilahe İllallah' der."

"O erler ki yüksek yerlere çıktığı zaman Allah-u Teala'ya tekbir getirirler."

Buradada mühürlüyoruz yani öyle mi? Ne kadar güzel, onlar yüksek yerlere varınca ne yaparmış;

اَللهُ أَكْبَرْ اَللهُ أَكْبَرْ لاَ إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرْ اَللهُ أَكْبَرْ وَلِلهِ الْحَمْدُ

Akabe'de, Mina'da, Hüccacın bulunduğu tepelerde getirilen tekbirler gibi biz de tekbir getirmeyi her yüksek yerde alışkanlık haline

getireceğiz.

- Televizyonda tekbir getiriyorlar?

Tekbir diyecek, okuyacaksın.

- Hocam fatiha diyor?

Kardeşim telefondan, televizyondan, o kanalizasyondan yönünü dön;

'Allahım, Ya Rabbim beni bağışla inşallah. Ben yönümü sana döndüm sen de benim yönümü bundan çevir.' diye dua et.

O kanalizasyonun içinde sana kendisini hatırlatıyor Allah değil mi? Sen yönünü niye çevirmiyorsun oradan? Bir sürü ezayı cefayı görüyor adam, onun karşısından yine de ayrılamıyor. Allah hidayet versin, akıl fikir versin. Aman yaşlılarımız televizyonun karşısında oturuyor diye de kızmayın,onlara da dua edeceksiniz, ağır ağır anlatacaksınız;

'Sen çok güzel anladın ya şunu kapat da bana bir anlatıver hele' diyeceksiniz. Bak çözümü var ama sen yapmıyorsun ben ne yapayım? Şimdi yaşlı insanların film seyretmesinin asıl sebebi nedir biliyor musunuz? Kendisinin ka'le alınmamasıdır.

'Ya hele bir anlatıver gençliğin nasıldı?' dersen o sana anlatır. Ama 'yarın ne yapacaksın, bugün ne

yapıyordun' diye değil, bugünü yok onun zaten. O geçmişte yaşıyor, geçmiştekinin resmine bakacak, onu anlatacak, onunla yaşayacak. Geçmişteki günahlarının affı için o konuşacak siz de;

'Ya burada Allah seni affetsin anam, şurada Allah sana hayır versin babam' diye dua etceksiniz. Anlatabiliyor muyum? Ya değilse onlar televizyonu ne yapacak? Kadın bunalmış, adam bunalmış geçmişler televizyonun karşısına istemedikleri, belki sevmedikleri dizileri seyrediyorlar. Ama siz onlara anlatma fırsatı vereceksiniz. Anlatma fırsatı verin, anlatsın

إِذَا أَنْكَحَ الْوَلِيَّانِ ، فَهُوَ لِلأَوَّلِ مِنْهُمَا ، وَإِذَا بَايَعَ الرَّجُلُ بَيْعًا مِنَ الرَّجُلَيْنِ ، فَهُوَ لِلأَوَّلِ مِنْهُمَا

Hz. Semure (ra) Muhammed Mustafa (sav)'den naklediyor;

"İki veli aynı bir kadını ayrı iki kişiye nikâhladığı zaman, ilk nikâhlayanınki geçerlidir. Ve bir adam birşeyi iki kişiye satarsa ilki geçerlidir."

Bugün de bir malı iki kişiye aynı anda satanlar var lakin iki kişiye nikahlayanı pek duymadık. Var mıdır iki kişiye nikahlayan? Evlenilecek kıza birisinin dünür gittiğini gördüyse diğer kişi dünür gitmeyecek, istemeye vardıysa istemeye gitmeyecek.

Birisiyle pazarlık halindeyseniz başkasıyla pazarlığa girmeyeceksiniz. Satılmışsa, alınmışsa o ilk kişininmiş bunu da böyle bileceksiniz.

Yani iki baba, iki veli dediği, bir kızı birisine nikahladı. Misal;

Ahmed oğlu Mehmed'e, Mehmed kızı Fatma'yı nikahladılar. Affedersin Mustafa'nın oğlu Ali de geldi Mehmed kızı Fatma'yı istiyorlar.

İlki geçerlidir. Sonradan gelen geçersizdir. Sınava girecek imtihana girecek üniversitede derse düşen kardeşlerimizin Rabbim zihinlerini açık eylesin. Her daraldığınız yerde bizliği hatırınıza getirin. Sağ elinizi kafanıza koyun bismillahirrahmanirrahim deyin bir fatihayı şerife okuyun Rabbim zorlarınızı kolaylaştırsın. Hayırlı muradlarınızı versin. İnsanlar dünyayı kazanmak için değil ahireti kazanmak için vardır bunları da akıllarınızdan çıkartmayın. Vali olursunuz, başbakan olursunuz, kral olursunuz ama kul olamadan giderseniz harap olursunuz!

Esselamualeykum ve rahmetullahi ve berekatuhu.

اَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَ بِحَمْدِكَ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ

وَ اَسْتَغْفِرُكَ وَ اَتُوبُ اِلَيْكَ٣

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَأَدَمَ وَنُوحٍ وَاِبْرٰهِيمَ

وَمُوسٰى وَعِيسٰى وَمَا بَيْنَهُمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ

صَلَوَاتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ

اَللّٰهُمَّ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ٣ وَ اَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ مَعَ الْاَبْرَارِ

وَ صَاحِبِ شَفَاعَةِ الْمُخْتَارِ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ الْمَعْبُودُ بِكُلِّ مَكَانٍ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ الْمَعْرُوفُ بِكُلِّ اِحْسَانٍ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ الْمَوْجُودُ بِكُلِّ زَمَانٍ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ الْمَذْكُورُ بِكُلِّ لِسَانٍ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ اَمَانُ الْاَمَانِ مِنْ زَوَالِ الْأِيمَانِ

وَ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ يَا قَدِيمَ الْأِحْسَانِ يَا غَفُورُ غُفْرَانُ

بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وَ صَلَّ اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ عَلٰى اٰلِهِ وَ صَحْبِهِ
اَجْمَعِينَ
يَا اللّٰهُ جَلَّ جَلاَلُهُ جَمِيلُ جَمَالُهُ نَسْاَلُكَ اَنْ تُحْيِيَ
قَلْبَنَا بِنُورِ مَعْرِفَتِكَ اَبَداً
اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾
اِلَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ
وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾
صَدَقَ اللّٰهُ الْعَظِيمُ
سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلٰى
الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
اَلصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى أٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَالْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ اَجْمَعِينَ لِلّٰهِ تَعَالٰى
الْفَاتِحَةَ مَعَ الصَّلَوٰاتِ
سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

Eūʿ ẕü billāhi mineşşeydānirracīmi.

Bismillāhirraḥmānirraḥīm.

Sübḥāneke allāhümme ve biḥamdike

Eşhedü el›lā ilāhe illā ente ve estaġfiruke ve etūbü ileyke (3)

Allāhümme salli aʿlā seyyidinā muḥammediv've ādeme ve nūḥıv've ibrāhīme ve mūsā ve ıʿsā vemā beynehüm ve cemīıʿlmürselīne salāvātüllāhi ve selāmühū aʿleyhim ecmeıʿne.

Allāhümme ecirnā minennāri.(3)

Ve edḫılnel cennete meaʿl ebrāra ve sāḥıbişşefāatil muḫtāri.

Lā ilāhe illallāhü maġbüdü bi külli mekānin.

Lā ilāhe illallāhü maʿrufu bi külli ıḥsānin.

Lā ilāhe illallāhü mevcūdü bi külli zemānin.

Lā ilāhe illallāhü meẕkūrü bi külli lisānin.

Lā ilāhe illallāhü küllü yevmin hüve fī şāʾnin.

Lā ilāhe illallāhü emānül emāni min zevālil īmāni ve min şerrişşeydāni yā ḳadīmeliḥsāni yā ġāfüru ġufrānü.

Biraḥmetike yā erḥāmerrāḥımīne.

Ve sallallāhu aʿlā seyyidinā Muḥammedin ve
aʿlā ālihī ve saḥbihi ecmeıʿne.
Yā allāhu celle celālühū cemīlü cemālühū
nese ʾlüke en tuḥyī ḳalbenā binūri maʿrifetike
ebeden.
Eūʿẓü billāhi mineşşeydānirracīm.
Bismillāhirraḥmānirraḥīm.
Velaʿsri. innelinsāne lefī ḫusrin. İllelleẕīne āmenū
ve aʿmilüssālihāti ve tevāsav bilḥaḳḳı vetavāsav
bissabri.
sadeḳallāhülaʿẓīmü.
sübḥāne rabbike rabbilıʿzzeti aʿmmā yesīfūne
ve selāmün aʿlelmürselīne velḥamdülillāhi
rabbilaʿlemīne esselātü vesselāmü ālihī ve sahbihī
ve ehli beytihī velmü ʾminīne velmü ʾmināti
velmslimīne velmüslimāti ecmeıʿne.
lillāhi teaʿlelfātiḥātü meaʿssalevāti.
Lillāhi teaʿlelfātiḥatü meaʿssalevāti
Sübḥāneke lā ıʿlmi lenā illā mā aʿllemtenā
inneke entel aʿlimülḥakīmü.

Kovulmuş şeytanın şerrinden Allah›a sığınırım.
Rahman ve Rahim olan Allah›ın adıyla.
Allah›ım sen noksan sıfatlardan münezzehsin,
hamd sanadır. Senden başka ilah olmadığına
şehadet ederim. (3)
Senden bağışlanma dilerim ve sana tevbe ederim.
Allah›ım seyyidimiz Muhammed›e, ailesine,
ashabına, Adem›e, Nuh›a, İbrahim›e, Musa›ya,
İsa›ya ve onların aralarında geçen bütün Nebilere
ve Resullerre salat eyle. Allah›ın salatı ve selamı
cümlesinin üzerine olsun.
Allah›ım bizi cehennemden koru! (3)
Bizi iyilerle ve seçilmiş şefaat sahibiyle beraber
cennetine dahil eyle.
Her mekanda ibadet edilen Allah›tan başka ilah
yoktur.
Her yerde bilinen Allah›tan başka ilah yoktur.
Her zamanda mevcut olan Allah›tan başka ilah
yoktur.
Her lisanda zikredilen Allah›tan başka ilah yoktur.
Her gün bir işte olan Allah›tan başka ilah yoktur.
Şeytanın şerrinden emniyetine sığınılan
Allah›tan başka ilah yoktur.
Ey ihsanı ezeli olan, ey çokça bağışlayan,
ey merhametlilerin en merhametlisi muamele eyle.

Kovulmuş şeytanın şerrinden Allah ‹a sığınırım.
Rahman ve Rahim olan Allah›ın adıyla,
Asra yemin olsun ki insanlık ziyandadır.
Ancak iman edenler, salih amel işleyenler,
birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye edenler müstesna.
Azim olan Allah doğru söyledi.
Senin Rabbin ve izzetin Rabbi hakkında söylenen
herşeyden münezzehtir. selam gönderilmişler
üzerinedir. Hamd alemlerin Rabbi olan Allah›adır.
Salat ve selam Muhammed›e, ailesine, ashabına,
ehli beytine, bütün mü›min erkeklere ve kadınlara
ve bütün müslim erkek ve kadınlara olsun.
Allah rızası içi Fatiha ile salavat.
Kendisine bize bildirdiği ile bildiğimiz Allah,
Sen her şeyden münezzehsin, sen Alim ve Habirsin.

Biz bilmeyiz, en iyisini bilen Allah›tır.
Hak›la kalalım, daim olalım,
Allah›a emanet olalım, aşkla dolalım,
Esselamüaleyküm ve rahmetullahi
Ve berakatühu

Habib-i Kibriya Muhammed Mustafa (s.a.v) buyuruyor;

كَرَامَةُ الكِتَاب خَتَمَهُ

Mektubun (Kitabın)) ikramı mühürlenmesidir.

Abdullah Murad Şükrüoğlu

KAYNAKÇA

Kur'an-ı Kerim, Diyanet İşleri Başkanlığı, Türkçe Mealli

Camiüs-sağır, İmam-ı Suyuti, Aydın Yay.

Dört Mezhebe Göre İslam Fıkhı, A.Ceziri, Çağrı Yay.

El-Müsned, Ahmed İbn. Hambel, Şamil Yay.

El-Esas Fittefsir, Said Havva, Şamil Yay.

El-Esas Fissünne, (Hadislerle İslam Ans.) Hikmet Neş.

Fetava-i Hindiyye,Huzur Yay.

El-lü'lüü Vel Mercan Buhari Ve Müslim İttifak Ettiği Hadisler, Sağlam Yay.

Hak Dini Kur'ân Dili , Elmalılı M.H.Yazır,

İbn-i Abidin Redd'ül Muhtar, Şamil Yay.

İbn-i Kesir Tersiri, Kahraman Yay.

Keşfü'l-Hafâ, İsmail b. Muh. el-Aclûnî, Şamil Yay.

Kitâbu't-Tergîb ve't-Terhîb, Abdül'Azîm İbnu Abdi'l-Kavî el-Münzirî, İslami Neş.

Kütüb-ü Sitte ve Şerleri, Çağrı Yay.

Muhtar-ül Ehadis, A.F. Yavuz, A.Aydın, İslami Neş.

Ramuz-El-Ehadis, A.Z. Gümüşhanevi, Derya Kitap

Riyazüs-Salihıyn, İmam-ı Nebevi, Derya Kitap

Sünen-i Tirmizi Tercemesi, Konya Yay.

Taberi Tefsiri, Hisar Yay.

YAYINLANAN ESERLERİMİZ

Ramuz-El-Ehadis, Ahmed Ziyaeddin Gümüşhanevi,

Riyazüs-Salihıyn, İmam-ı Nebevi,

Hz.Muhammed'in Dua Hizbi, Der. A. Murad Şükrüoğlu

On Hafta Sohbetleri-1, Abdullah Murad Şükrüoğlu

On Hafta Sohbetleri-2, Abdullah Murad Şükrüoğlu

On Hafta Sohbetleri-3, Abdullah Murad Şükrüoğlu

On Hafta Sohbetleri-4, Abdullah Murad Şükrüoğlu

On Hafta Sohbetleri-5, Abdullah Murad Şükrüoğlu

On Hafta Sohbetleri-6, Abdullah Murad Şükrüoğlu

Sadırdan Satıra Damlalar, Abdullah Murad Şükrüoğlu

Kırk Hadisle İnsanlık Dersi, Mustafa Doğan